

Sammelband

Box 104.

5

LAMPERTI ALARDI

DELITIÆ
ATTICÆ

*Fam primùm quàm fieri potuit
emendatissimè edita.*

LIPSIÆ

Sumtibus Heredum HENN. GROSII. JUN.

Excudit JOHANNES GLUCK.

M DC XXIV.

ll 171

g. r. 2. 2966

Boët. 3 de Consol.

Non semper in actu sis: sed interdum animo tuo requiem dato: Et ipsa requies plena sit scientiâ, studiis, & bonis cogitationibus.

Vel ut aliàs.

L. Seneca, Epist. 85.

Nec scribere tantum, nec tantum legere debemus, altera res contristabit, & vires exhauriet, de stilo dico: altera solvet atq; diluet. Invicem hoc illo commutandum est, & alterum altero temperandum, ut quicquid lectione collectum est, stilus redigat in corpus.

Magno & Inclyto Heroi

OLIGERO ROSÆ-
CRANZIO,

DOMINO ROSEHOLMIÆ
ET SCABYLI, &c.

Senatori Daniae, & Præsidi Ottho-
nienfi atque Dallummenfi
Regio, &c.

VIRO INCOMPARABILI

*Domino atque Mœcenati meo æternâ
observantiâ colendo.*

S. P.

ZENO ille Citticus, Prin-
ceps Stoicorum, DEOS
olim consuluisse fertur,
qua ratione beatam opti-
mè consequeretur vitam?

Respondit Apollo: ἀσυχωτισόλο τοῖς νε-
κροῖ, si concolor fieret mortuis: quod simul-
ac ille percepisset, τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγι-
νώσκοντες, ad veterum monumenta evolvenda se con-
tulisse.

Δ 2

tulisse

tulisse dicitur. Existimabat enim se mortuis concolorem tum demum futurum, si defunctorum frequenti laudabilique uteretur consuetudine, unde & mores formarentur, & virtutis precepta desumerentur. Omnes etenim, qui se aliquod operæ precium in re literariâ fecisse arbitrantur, ita statuunt; Nihil melius esse hominum vitæ datum, quam illa mysteria, quibus ex agresti immanique vitâ exculti ad humanitatem traducimur. Bonarum enim artium mater Philosophia urbes peperit, & belluinos dissipatosque homines conjunxit unum in locum, atque inventrix legum, morum & disciplinae magistra fuit; ut

Nemo adeo ferus (sit) qui non mitescere possit,
Si modo culturae patientem præbeat aurem.

Annon Senecæ, qui ejusdem familiae fuit sectator, par extat consilium; Cum Catonibus, inquit, vive cum Lælio, cum Tubero-
ne; quod si convivere etiam Græcis juvat, cum Socrate, cum Zenone versare. Alter te docebit mori, si necesse erit: alter antequam necesse erit, Vive cum Chrysippo, cum Posidonio. Hi tibi tradent divinorum, humanorumque notitiam. Eodem modo illi, qui hodiernum ad
morum

morum elegantiam & eruditionis culmen adspirant, unice deditos esse oportet veterum scriptis, ut ipsi insumentes spiritus corporis tenuiores, aliorum vigilatis laboribus toti impalescant. Præter hanc etenim via in sublime nulla ducit, & qui cum aliis commorantur, nil agunt minus, quam ut vel uno passu propius ad edita Musarum templa se moveant. *Herebit cuius avaritia, quamdiu cum avaro sordidoq; convixerit: herebit tumor, quamdiu cum superbo conversabitur: nunquam sevitiam in tortoris contubernio ponet: incendunt libidines sodalitia adulterorum.* Et quod pessimum est dolorem habebit comitem individuum. *Sicut enim qui in theatro fuerunt persusorie oblectati, ubi finem ludicrum habet, & adsurgunt, cum morsu abeunt, adeo solido nullo gaudio aut fructu: sic in his vitæ studiis aut voluptatibus est, cum fugerunt, imo cum fugiunt, angunt.* Idem in pueris, cum à lusu cessant, accidit amplius. Et sanè quid tales delicatuli, nisi simillimi pueris, quibus omne ludicrum in pretio est?

Ita enim recte appellemus hos, quibus
etiam post juventam puerilitas est. An quic-
quam isti profecerunt, quibus animi mala sunt,
auctique in majus errores, qui a pueris tantum
magnitudine formaq; corporum differunt? ce-
terum non minus vagi incertiq; voluptatem sine
dilectu appetentes, trepidi, & non ingenio, sed
formidine quieti? O putidam puerorum
lernam! An in hoc quoque eadem in
mundo fabula agitur, quæ olim? scili-
cet! Diogenem illum Cynicum in
hac sententia audiamus: qui interro-
gatus: Ubinam Græcia viros vidisset bonos vi-
ros, hercle, ait, nusquam; Lacedæmone tamen
pueros vidi. Hoc, dum pressius confide-
ro, pergendum mihi arbitror, quo ho-
nestus ætatis impetus & naturæ ardor
impellit. Et quarum rerum pulchritu-
do admirabilis mentem animi usque à
tenerâ infantia singulari quodam sui
desiderio incendit, eas nunc omnibus
aliis impedimentis sepositis magno &
alacri animo prosequor:

Ὅτι δὲ μὴ τὰδ' εἶναι ἐν γράμῃ φίλα
κῆν' ὅτι κείνα σεργέτω καὶ γὰρ τὰδε;
Si quis-

Ille illa teneat, & sequatur, hæc ego.

Equidem si credenda sapiētum ora-
cula & prudentum fata sequenda, quid
est, quod malle debebimus, quàm
dum vita suppetit eniti, ut mors quàm
paucissima, quæ abolere possit, inve-
niat? Proinde quicquid est temporis hujus fu-
tilis & caduci, si non datur factis, (nam horum
materia in aliena manu est,) certe studius prose-
ramus, & quatenus denegatur diu vivere, relin-
quamus aliquid, quo nos vixisse testemur. Hinc
etiam actu metiamur vitam nostram non tem-
pore. Laudamus, & in numero felicium rebent-
mus, cui quantulumcunq; temporis contigit, be-
nè collocatum est. Melius autem collocari
nequit, quàm in cognitione rerum va-
riarum & earundem cum aliis com-
municatione. Et hæc sententia ani-
mum meum ita occupavit, ut omne
momentum temporis perire mihi vi-
deatur, quod non aut cultui divino
aut bonis literis impenditur. *An aliud
impulit Mytilenenses, ut cùm maris impe-
rium tenerent, sociis qui desciverant,*

A 4

hanc

hanc poenam imponerent, ne liberos suos literas docerent aut artes liberales? omnium suppliciorum hoc gravissimum judicantes, sine literis vitam in ignorantia transigere. Hinc etiam Plutarchus vitam homini putat ad cognitionem & sapientiam contributam à Deo: & Græci veteres non aliunde magis φῶτα hominem nuncupasse videntur, à lumine videlicet; quàm ob insitum scientiæ amorem, quo inardescimus, ut cognoscamus & cognoscamur. Meritò igitur:

Hei pudor est juveni teneris inglorius annis,

Si piger alatum non imitatur avem.

Ego hæc & talia cum animadvertirem, quoties à seriis studiis animi vegetandi causâ ad requiæ divertebam, Græcæ cum primis Literaturæ amœnitate capiebar. Idq; magis tùm, cum animus corporis langvore emaciatus, gravioribus studii Philosophici rebus nesciebat curam intendere. Alterum, inquam, cum altero temperandum censebam, seriptione lectionem, ita ut quicquid lectione collectum, stilus redigeret in corpus, non secus ac apes vagantur, & flores ad mel faciendum carpunt: dein

dein quicquid attuere disponunt, ac per favos
digerentes liquamen confingunt dulcissimum.
Neq; hoc quisquam in juvene impro-
bare aufit. Præterquam enim, quod in
propatulo est summa lumina in juve-
nili ætate magnas & præclaras res gef-
fisse, *Alexandrum* puto, *Scipionem* & *alios* :
cogitet sacrum illum spiritum, sine
quo nemo bonus vir est, non magis in
senibus quàm juvenibus residere. Pro-
inde quicquid lectione consecutus
sum in bonis Græcæ lingvæ autoribus,
stilo in suas classes, dum digero, idque
eâ ut videre est formâ, hoc qualecun-
que sub manibus mihi natum fuit.
Neque est, quod quisquam obji-
ciat *Augustum Principem* fastidiisse illos,
qui antiquitatem venerantes, molestas
illas & improbas *Grammatistarum* anxietates
de viis & opibus usq; versarent. Alioqui enim
ab argutissimo *Grammatico*, veterum
memoriarum exequentissimus idem Princeps
audit. An aliud filio tanti imperii de-
stinato hæredi & jam participi *Theodos.*
Hisp. apud cultissimum *Claudian.* commendat?

A 5

Interea

*Interea Musis animus dum mollior instat,
Et quae mox imitare legas, nec desinat unquam
Tecum Graja loqui, tecum Romana vetustas:
Antiquos evolve Duces, assvesce futura
Militiae, Latium retrò te confer in annum.*

Proinde quicquid est harum pagellarum cum publici juris facere partim ipse constitueram, partim ab amicis impellebar, sub Patroni cujusdam auspiciis, per quem à vitiligatorum morfu vindicari possent, eas emittendas censebam. Circumspicienti autem mihi, sub cuius nomine commodè id fieri posset, ante omnes tu unus occurrebas, *Magnifice & Generosissime Dn. Rosencranzi, Vir incomparabilis: Patrono & Promotor omni observantiae cultu æviternum colende. Sive enim Patrem meum, sive Te, sive Meipsum spectem, profectò alium quenquam adire nec potui, nec debui. Numquid enim impudenter facere videri possum, si eundem, quem Parentis monumenta unicè adeunt, mihi etiam lege quâdam hæreditariâ deligam Patronum? Ita namque cum alii alios, eosque*

nun-

nunquam sibi visos vel auditos com-
pellent, ipse ignotus ad ignotum non
venio : sed qui publico honoris mo-
numento conscribendo operam na-
vavi, dudum communi nominis usu
innotui, & sic memorabili saltem ex-
emplo pecco, si hoc peccare est. Itaque
Tuae Magnificentiae idem placebit cultus,
quia idem nobis est animus, quos, si
non studiorum, saltem muneris simi-
litudo copulavit. Si etiam virum re-
rum harum intellegendem quæram,
neminem sanè magis dignum atque
idoneum reperire possim, quàm *Tei-
psum* : qui non solum in gravioribus
scientiis, verùm etiam in hoc litera-
rum humaniorum studio ad miracu-
lum excellis. Possem hîc loci ceteras
tuas virtutes, *Prudentiam* multis pere-
grationibus ac longo rerum usu ac-
quisitam, *Fortitudinem* in utrâque fortu-
nâ perspectam, *Iustitiam* in omnes, *Reli-
gionem* in DEUM, & si quæ sunt aliæ
Christiano dignæ, prolixè commemo-
rare : sed cum hæ ipsæ in Regno, totâ

terrâ splendidissimo fasces tibi pepe-
rerint, & in tam sublimi loco positæ,
nemini obscuræ esse possint: ridiculus
sim, si quasi lumen soli conciliare ve-
lim. *Ad me* quod attinet, sanè si intel-
ligentiæ meæ mediocritatem consu-
lam, non invenio, cui convenientius
munus hoc meum, utinam majus &
speciosius! dare queam. Is enim sum,
qui aliorum favore, & auxilio maximè
indigeam: Tu verò talis, qui & pro fa-
cultate oculitùs concessâ possit, & pro
singulari in literatos affectu nunquam
non cupiat. Itaque non diffiteor, etsi
jamdudum contrâ fortuita omnia vir-
tute & ratione mentem obfirmave-
rim: tuo tamen confisum patrociniò,
spem assumfisse meliorem. Licet enim
in præmiis humanis rerum nostrarum
non posuerimus fiduciam: rei litera-
riæ tamen interest, ornamentis alio-
rum alere industriam, aliorum excita-
re æmulationem. Id quod uti apud o-
mnes intelligentes rectèq; judicantes,
ita apud te, qui doctos quamplurimos
& alis,

& alis, & supra omnes, quos hoc seculum novit, caros habes, maximè in confesso est. Sed desino talium. Tu *Heroum Optime, Maxime*, præsentis pagellas tuum patrociniū expetentes serenâ fronte suscipe. Nomen istæ à me acceperunt: usum si bonæ & ad captum cuiusvis, invenient. Pretium à Magnificentiâ tuâ accedat. Tibi si placebunt, bonæ erunt: sin minus malas dici patiar. Interea cum tuis omnibus felicissimè vale. Dabam Lipsiæ Hermundurorum Calendis Decembribus, Anno cl^o l^oc^o XXIII.

T. Magnif.

Observantiss.

*Lampertus Alardus
Holsatus.*

A 7

LECTU

LECTURO SALUTEM.

Non clam me est, amice Lector, quam negotiosa res sit & periculosa alex plena, si hoc temporis aliquid in publicum emittas, cum primis in Poëtices studio, quod hodie tam apud doctos, quam indoctos, diversimodè licet, maximo fervet opere; adeò ut hoc laborans, concitato mari te credere videaris, aut ut Lyricus ait:

— incedas per igneis

Suppositos cineri doloso.

Et facile conjecturâ aſsequor, quæ hominum judicia mihi meisq; delitiis expectanda, quæ censuræ subeundæ. Nam quamvis hæ minores sint invidiâ, & quæ illam plerumque sequitur, obtreſtatione, eò quod secundum Poëtam:

Summa petit livor, venti q; altissima perflant.

Non tamen me latet ævi hujus perversitas, arripientis virgulâ censoriâ summa & ima; benè dicta, & malè dicta.

eta. Novine aliquid in officinis librariis
prostat? Ecce ardelio quispiam, qui
vix Grammaticas lexes reliquit altum
spirans ingreditur, volvit, revolvit, & si
non ad gustum, addo ego si non ad ca-
ptum, *κρίσις* suam non nisi discipulo an-
tea notam, quem literas colligere do-
cuerat, aut famulo, apud quem ver-
bum latiare nuper perdiderat, super-
bè ostentat, cum ejusmodi capito sapè
stultior sit ipso barbaro Poticio.

Nimirum idem omnes fallimur: nec est quis-
quam

Quem non in aliqua re videre Suffenim

Possis. Suus cuiq; adtributus est error.

Sed non videmus manticae, quod in tergo est.

Non nemo me vano gloriolæ aucu-
pio hæc publicare dicet: à quo tamen
vitio ego tam alienus sum, quam qui
maximè: ut puta cui magis curæ cor-
diq; est, ut sibi notus sit intra, quam ut
apud alios se quærat extra. Non pos-
sum nec debeo illorum errare erro-
rem, qui tenellos sui ingenii foetus si-
mia-

miarum more depereunt, ut sibi per-
svadeant

— *Secula posterosq; posse
Arpinis quoq; comparare chartis.*

Profectò non ille animus meus. Edi-
tionē quod paravi nulla alia fuit cau-
sa, quàm in benefactores & Patronos,
viros summos, quibus hæc mea non
uno in loco approbata scio, redhosti-
mentum, quod grata beneficiorum
memoria declarare volui. Et hoc uni-
cè spectans scrinia & capsas omnes nu-
per excussi:

*Galli Euclionis more Gallinacèi
Eduxi in auras, charteiq; pulveris
Situ sepultas e' latebris erui.*

Hæcq; , ut vides, poëmatia congesti,
quæ olim ut scriberem amoris erga
Poësin potiùs, quàm otii abundantia
invitabar. Hûc accedit honesta inter
amicos concertatio, quæ hoc quod-
cunque est versuum, cotidianis convi-
tiis, ac tantùm non pipulo exsculpfit.
Quid facerem? Religio fuit, denegare
nolui, hominibus præsertim amicis, &
qui,

qui, n̄ parere reculare, imperare pro
suo jure poterant, quippe qui me to-
tum addictum atque obnoxium sibi
haberent. An scilicet ignoras, quo ma-
jor sit provocatio, hoc studium esse
acrius?

*Tunc benè fortis equus reserato carcere currit,
Cum quos prætereat, quosve sequatur,
habet.*

Proinde te, amice Lector, quisquis
es, undecunq; es, rogatum volo, ut ad
hoc opusculum meum accedens, ma-
lum affectum deponas. Si fortean in
rebus aut verbis exorbitavi, si aliquid
minùs aptè à me adhibitum, minùs
aptè collocatum inveneris, succurrat
tibi illud Romani Philosophi: *alium alio
invenire posse plura, neminem omnia*: Nam ut
plerisque, ita in literis dies curaq; præ-
sens:

Μέμφειά, ὅτι δ' αἰεὶ κρείσσον ὀφειλόμην

Damnatur, meliorq; esse futura solet.

Dabis hoc ætati meæ, quæ cùm mul-
ta ex his scriberentur, vix tertium lu-
strum clauserat. Dabis tempori, quod
ple-

plerisque terribentis impetore
erat, emacitiato scilicet animo & cor-
pore gravioribus studiis. Dabis hu-
manitati tuæ, si qua in te est, quam
frequens peperit autorum lectio, me-
mor errorum sine quibus nemo ferè
manus nostras subit. Nam ut nostri
temporis ingeniosissimos viros tace-
am, divinum illum Hessum mihi vide,
qui cavere non potuit, ne falleretur in
Psal. 127. ubi v. 8. ita habet,

Falleris: est soli cura tradenda Deo.

Excusari igitur me æquum censeo,
si peccavi, imò amari etiam, quia pec-
cavi. Vetus enim illud prætere li-
ceat: Nullum sine veniâ placuit inge-
nium. Quòd si nihilominus aliqui fu-
turi sint ex maleferiata Pædotriba-
rum turba & aliis ignavis, illiberali-
bus, indoctis, qui harum rerum condi-
tionem, ne imaginatione quidem affe-
quuntur, & nihilominus calumniandi
sævitiâ detinentur, omnes unius assis,
æstimo. *Novimus enim hos in modum canum
non pro feritate, sed pro more latrare. Autori-
tas il-*

tas innotuit, quorum hic libellus no-
mina præ se fert, & quibus mea qua-
liacumq; non displicuisse certus sum,
plus apud me valet, quam illorum ca-
chinni, qui nisi, quod ipsi faciunt, nihil rectum
putant. Dudum ego ad lividæ censuræ
plagam occallui, contraq; stercoreos
obtrectatores semel animum obfir-
mavi. Illi hoc vel illud invenient, quod
reprehendant: at ego quæ responde-
am. Interea te, amice Lector, salve-
re: at te

Demetri teq; Tigelli
Discipulorum inter jubeo plorare cathedras.

Εἰς

Τὰ Ἑλληνογενή.

Κίμβροις ἐν μεσάτοις ἀντέλλειαι ἥλιος ἔλλυε,
καὶ νέον ἐκλάμπει ἄστρον ἀπ' οὐρανόιοις!
Τὺτο σέλας κοσμεῖ τὸν κόσμον ἀπείρου' ἀπάση
χέρουτε καὶ νήσῳ φίλτατ' ἈΛΛΑΡΔΕ ὠφέπῃ.
Σοὶ κλέος ἐκ σοφίας κάλλισον ἐτέχθη ἀρίστης:
Ἐκ μελέων κλειῶν τ' ἔνομα ἀθανάτων.
Σπεῦδ' ἐτέρωτι μιῶ, ὧ νῆε διδάσκαλε ἴσης
Ἰφιμῆσπεδης, θεολογίωτ' ἐνέμε.
Ἔστ' ὠφέλιμα μέλι γλυκὺ, ὡς νέκταρ, ἢ ὡς οἶνον
Ἀμβροσίον, μεχρὶ τῆδ' οἶνον ἔδρασε' ἔσεται.
Χαίρειτε νυῦ Μῆσαι' εἰς Κίμβριαν ἔλλαθ' Ἀθωῶν
Ἰξεν: Ἀθηναῖον Ἀφνία ἐστὶ νέον.
Κοιλίηθι γὰρ τοι σὺ πολλοῖς χράμμασιν ἠθῶν
Αἰὲν ἐλ. ευθερίην ἔλλαθον ἑυγενέων.

Valentinus Hartung, Phil.
& Medic. Doctor, P. L. C.
& Publicus in almâ Lips.
Pathologices Professor.

Γράμματα συζύξας ἑλληνογενή Ρωμαϊκῶσι,
Εὐρεῖς συζυγίω, ἔξοχ' Ἀλλαρδεκαλίω.

Πρόσ-

Πρόσμενε τῆ μελέτῃ τόσῳ μοι ἐπέλεξο, ὅσῳ
Φέρεξ ἐν γλώσῃ ἐσσι ἀμ. φολέγγ.

ἰπεψήρι

Φειδεργίχ.

Non fiunt, sed nascuntur, Taubmanne, Poëta?
Scilicet in medio est par quàm memorabile A-
lardum

Hymnis & Latio meruit Pater. Ore Pelasgo

Filiis exsinuat cœlestia carmina vates.

Ah quanta sunt delitia! quàm dulcor amœnus

In Patris ingenuis, solers quos fecit, Iambis,

Quantus & in Turmis lepor! inq; Triario abundum

Ingenium! ut facile! ut liquidum super omnia numen.

Virtutem quam Gnatus alit Lampertus, Amice

Lector, odoratus, simul haut ignobile calcar

Adde; velit simili Musam producere cultu

Non Latialem, & amet Famae decurrere campum,

Luscinie sic Lusciniam contendere corvis

Corvorum videas, quæ dulce vel utile Mundo

Cantando invitet, juvenesq; senesq; serenet.

Tuq; mihi Lamperte diu Nitidissime vivas

Clarus & acceptus superis, indeside Musas

Quæ tibi promisit Mytra majoris abollam.

M. Johannes Bloecius, P. L.

I N

Περὶ τοῦ ἐπισημοῦ καὶ τοῦ ὑποσημοῦ
ἐπισημοῦ καὶ ὑποσημοῦ
ἐπισημοῦ καὶ ὑποσημοῦ

Ἐπισημοῦ

Μεταφράσεις ἁγίων πατέρων
ἐπισημοῦ καὶ ὑποσημοῦ

IN INVIDUM

Τίπε ὄρα τὰς τρυφάς, ἰδ' αἰθάλην ὧ κακῆς σκλαῖος;
Μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὸν τῆτος ἰδ' ὄμμα' ἄτης.

(Faint, mostly illegible text in a smaller script, likely a commentary or translation)

Ad fa.

M. Johannes Blosius, P. M.

IN

M
T
Ω
E
Φ
Π
M
Φ
T
T
K
P
T

Ad sacrosanctam & indivi-
duam Trinitatem

DEUM PATREM,
DEUM FILIUM,
DEUM S. SANCTUM.

Τοῖς ἐνὶ ἀνθρώποις κέαρ ἐν εὐθείᾳ ἐσώληται
Κινδύω δὲ καὶ ἐλπίς ἐν αὐτοῖς εἰσὶν ὁμοῖοι,
Μηδ' ἀγαθὴ ἐλπίς κεχρημένον ἄνδρα νομίζῃ.
Τοῖσι καλεκλάσθητορ, καὶ ἐλπίδι χαίρειν
Ὡ δὲ δὲ ὑφ' ἡμέδων τεῆ εἶτα περλαί βάνω οἴη.
Εἰς σε γ' ἐλπώρηφι λαχεῖν, ἐχρὸς μὲν ἄταρπ
Θυμὸς γ' ἐν ποθέει σ' ἄτε δηφάδ' ἄλλακες αἴης
Προταλέων μὲν εἶ σὺ ἐμοὶ πέθεστε ἀμυώτωρ,
Μηδ' ἄλλοι μὴ ἔασι περὶ γοροῖ, οἷσι περ ἀνῆρ
Θαρσύνῃ ἐτάρας, σὺ δὲ ἀσπελον ἄλικαρ ἀνίης,
Μηδὲ παρηγορίαν παρὰ σὺν φρεσὶ γερπεία εἶδω.
Φερέμ' ἐδὲν ἐμοὶ καλαλείπην οἶδα δοθέντα
Τῆς δε τύχης, ἢ τὲς σφαιρηδὸν ἀγυσα ἀείρη
Τὲς δ' ἄπο τῶν νεφελῶν ἐς τὸ αἶδα οἰάλλη,
Κέφισον ἐδ' ἀνὰ χεῖρα ἐν ἀλλήλοισιν ἐσμίους
Προσφέρει ἐγὶ δανοῖο γενέθλια πῆμα κίρα κέσμε.
Τείνω γ' ἐν πρὸς σ' εὐχολας, καλίωλε λιτῆσι
Τὴν σὺν χεῖρα, ἀφ' ἧς ἤρληται ἐνὶ φρεσὶ δάρα
Εργά

Εργα πολυπλάειο βίβης ἑτερόφρονι λύσῃ
Κέκμηκ' ἀσάμωλε κακῷ κ' ἀμήχανον ἄτλω,
ἀλλὰ ἀλιερωσύνῃς νεμεσήμονο ἀχθὸν ἀπάσις,
κ' ἀχεο νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα τὸ ἦτορ,
βαλῆ-φ' ὅ: ὑποπαύσατο πρὸς ἑξή-φι δελῆσαι.
αὐτὰρ ὅ: εἴ τ' ὅ πατρὸς ἀτέρμοι σιύθρον ἔδρη
πνευματικαῖς ἀκίῃσι καλαυγάζων φύσιν ἀνδρῶν
χρῖσῃ, σὺ εἶ ὁ ἀδελφὸς ἐμὸς κ' ἀμήχανο ἔλπις,
πάσέ με κ' φαίδρυνε τῆ ἀίματι, κ' φρενὸς ὅτι
ἐκπάλαμ' ἀχμάζοντι σιὺ ὕδατι ἔβλυσιν ἀγνώ,
πῆμ' ἔξ γαῖσφι μετ' ἀχίμι ἠδὲ τ' ὀλύμπου
τέε τε βραχίονας ἐξεπέτασας, ποῖον ἀπάντας
ἀμφιπεριπύξων καθ' ὄλιω χθόνα σῖτον ἔδουλας.

πλὴν ζωῆς ἀβεις ἐν ἀνθρώποισι τελευτῇ
λαθρίδι τε ὅταν πότμο θανάτοιο κελεύσῃ
πειρήσατο ἐμ' ὄν βροτῶ ἐχ' ὑπαλύξαι ἐφείτα
μοὶ ποθέοντι σ' ἀπαυτομόλῃ ὅπικερ ὀπωπῇ
εἴτε ὑπὸ ψυχῷ μεθέμῃ κηδῶν τε λαθέω
συμβαίνῃ γηραιῷ ἔμοι λέκτροισιν ἐν ὑγροῖς
εἴτε ὅτι γλυκερῷ ὕπνῳ εὐδοντι ἑοικῶς
ἐν ταχυτῆτι βίε παύων νεοήλικας ἀκμαῖ
μάρψω ἐν ταῖς χέρσ' ἐτάρων θανάτοιο τελευτῷ,
εἴα τεῖ καθύπερθεν ἐμοὶ γινέσθω ἡ ἀλήθῃ,
ἢ περ ἐν ἀτρέπτοιο μέσῳ θανάτοιο παλαιῶν
χ' ἀπλόμῳ πολέμῳ σιὺ τῆ φλισμβερότῳ ἐχθρῷ
ἔξαι

ες αἰρωμαι, ἰδ' ἀρχεκακὰ δολομήτη ἐκάστω
 πειρασμοὶ τέχνη δ' ἀθροίζονται ἐς αἴρας (ἀγῶν
 τῶς τε κἀμονία με ἀθανάτων λόχῳ ἀμβροσίῳ
 λαμβάνη ἐς ζαθέες κέλπες, τίω ἀθέρῳ αὐλῶ.
 τῆτο ποίη' ἐκείλονται ὡ πάτερ αἰθέρα ναίων
 πάντα λόγῳ ὅς ποίησαι, πόνον ἠδὲ θάλασσαν
 χεῖρ δὲ ὄν' ἐκ' ἐποίησε λιθόξοῳ, ἐδ' ἀπὸ χρυσῆ
 τέχνης ἀνθρώπων ὡ ἠὲ βιοσὸς κόσμου
 δεσποσίῳ ὅσκειν μεμελήμην ἠθάδι κόλπῳ
 δοξάζη ὁμόφοιτ' ἀμωμήτσιο τοκῆ
 μινόχρῆς ὡ πνεῦμα θεῶ παρὰ κλητε ἀθύμων,
 πατρὸς ἄφ' ὅσκει διδύμῳ ἠδὲ περὶ αἰφύλων
 θέσφατα τοῖς ἀγαθοῖς προσφέρεις πολυπλείονα μῦθον
 τοῖς δ' ἀδικοῖς μαρτίαι τε χόλον ἢ θυμὸν ἐγείρεις.

Ad Illustrissimum & Generosissi-
 mum Principem,

Dn. J A C O B U M
 In Livoniâ Curlandiæ & Semgal-
 liæ Ducem, Rectorem Acad. Lips.
 Magnificentissimum.

Δάμνας ἐς ἀναρῆς πνας εἰνὶ βροτοῖσι τρέπεσθαι
 καὶ πνας ἐς κλίωη δρᾶμα παλαιὸν ἀγῶ.
 μῦθοι ἀγῶ καὶ αἶν' ἀγῶ, πῶς τε διδῶς,
 καὶ μὴ ὀφθαλμὸς τῆτο τῶ ὄχλῳ ὄρα.

B

ζωῆς

ζῶς τέτι ἀρα Ἰξήνεγκ' ἐπίδξιν, ἰδ' αὐτῆ
ταρφέ' ὁμῶς γεννὰ τῶ ἐνὶ λαμπρᾷ πόλει.
εἰς μέροπας δέλας γ' εἰαυτῶ πολλὰ κίς εἶδη
τοῦ ἀνδρας, μιδῶ τοῦ ἀπέφηνε θεός.
καὶ αὐτῶ μὲν ἀπηνέες ἄλλ' ὠφλήμασι θηρῶν
φαιλῶν, ὡσε νέρων, κάλλα πελωρὰ ὁμῶς.
τοιῦτ' ἴ' ἔκ παλαχῆς τεχνάσμασιν ἀρχιῶ
ἠρώδης ὀπὸτ' αὐ τῆς δολιροῖσιν ἔλεν.
μῆτοισι γ' ἄλλοι ἔασ' οἷσπερ χαίρουσιν ἀπαρτῆ
ἠμετέραι γενεᾷ, κλείνιοι θίνι βροτοῖς.
ἐκ κείνων σὶ διαυγάζεις μέγας ἀμαίε, ἠδὲ
οὐνόμαθ' ὅσπερ τὸ νῦν τῆσδε χολῆφι κρατεῖς.
ἦν' ἐχρῶν διαγινώσκην ἀνθρώπον ἀπ' ἄλλων
οὐνόμασ' ἔργ' εἶναι ποιεῖς ἔτε θεός.
πάντα δὲ φύλα τέ' ἐνόμαί' οἶδε, καὶ ἔργα θεᾶται
λεψίς, ὅπως γίνῃ ἔν θεός βεῖ πέλας.

Ad Generosissimum, Magnificumq;
vīum

Dn. OLIGERUM ROSÆ-
CRANZIUM: Dominum Rosæhol-
miæ & Scabyii: Regni Daniæ Senato-
rem & Præsidem Otthoniensem
atq; Dallumensem:

Mecænatem meum incomparabilem.

σροφ.

σροφ. κώλ. ιβ'.

Τᾶφ' ἀρετᾶφι ἐλὼν ἴ' ἄκρον ἦδ' ἐτὰ ἥσυχον
νεμβόμεν· ἀνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν,
πλὴν ἐξαπίαν δυνάτε μελαι·
μὴ ἔχει τῆ γλυκυλάτα γενεᾶ
εὐδύμον κλιάνων κρατίσαν
χάειν πορών· Γενναύ-
τατ' ἀνὲρ σεο ἀμφιτρόπω πύντε
καὶ πέν χεῖσιες ἔπυτε μὲν μελέδημα
τὸ νεώτερον σοι ἄλλα ἔφηνεν
αὐτὴ ἐραταῖ σοφίας, ὥσπερ αἰεὶ ταύ
σοφίαν ὁ σοφώτατ' ἐκ ἐπιφύγε,
πλὴν ἐραται θυμὸν τ' ἐδύαται τελέσαι.

Ἀντισρ. κώ. ιβ'.

Α σοφία δὲ νομύριση κέντρα δεκδέα
μὴ εἶσε πλάζεσθαι σε τὸν ἀκαρὸν
τᾶ μὲν νεφέλα κεκαλύμμενον, ἐκ
ἔχοντα ὄντε ποθέει, ἀτὰρ ὠ-
πασε παντοίαν ἀρετὰν ἀπάντων
τᾶ ἔξοχ' ὅσ' εἴ' ἄλλων.
ἐκείθεν κ' ἐὰν μεσάτη ἄλλη
παιτων τῶνδε κακῶν ἀρετὰ κολάεσται
ῥόδον ὡς ἂν ὀξείησιν ἀκαίνθαις,
μήποτε ὄμως σ' ἐπαθεσται ὀϊζυράν

B 2

κακίε

κακότητα, ἢ ἡδὴ σὺ χθονὶ πάχης
ὄσι γὰρ ὄλβος σοι, εὐτυχί' ἠδὲ τόσα.

ἔπωδ. κώ. ἰδ.

χαῖρε φίλῳ ἔσπυλο μοῖρα κὺ ἐν
ὑπέροισιν ἀμέραις ἀγάνορά σοι
πλετόν ἀνθεῖν. εὐνοία γὰρ σοφῆ
ἀνακλῶ ἐκ ὑποδαμεί τεσίς ὅτι
τρέποις ἔτε ἀγαθὰ φάρμα
ἦτε μάλιστ' ἀκλέῳ φέρε
ἀνθρώποις. ἔτω παντ' ἄχρηϊ ἐνέα
παρθένων λυραῦτε βοαὶ αὐλῶν τε
κρηναὶ περικλυπήσεις.
τῆς δὲ εὐθρόνης δημοσιότης ἐθε-
λοῖσαι ἀεθλοφόρος λήματ' ἐνεκεν
των ἀπὸ κίμβρων δρακεῖ φάτ'.
ἐν δ' ἀγαθοῖσι καὶ σοφοῖς κείνται πα-
τρῶια κεδναὶ πολίων κυβερνάσεις.

---

*Ad Clarissimum & Excellentissi-
mum virum*

Dn. PHILIPPUM MULLERUM,
Medic. Licent. & Profess. Mathemati-
ces in almâ Lips. p. t. ProRector-
em Magnificum.

καὶ δὴτ'

Και δὴτ' εἰ κηρυγμῶν εὐφροσύνην ἀγαγού,
τίς σ' ἀνέπαινήσει, τίς σιβίσῃ σ' ἄδω;
εὐοῖδας νέσων πολυάληθα πύματα θέλγυν,
φοίβη δ' ἀπὸ ζήτης ἀθανάτοιο γηγώς.
καὶ θεῶν μύσησι, δαήμονες ἀνέρες ἄσρων
ἐν μαθήσει μετὰ σὺ πάσσα φρενῶσιν ὅλη.
συνιάσῃς δὲ καλῶς παιρήσι διδάγματα γραμμαῖς
φιλόσοφοι πολλοῖς ἅ περ ἐθόντο λόγοις.
πάντοτε ἐν τῷ θέν περ χέρι μελιιδέα ὀμφίω,
μείλιχ' ἀπὸ στόματι σοί γε ζέουσι ἔπι.
τῆς δ' ἀκαδημείας σ' εἰς ταῦτα νεωσὶ θέλησαι
συμβασιλεύειναι πρῶτοι ἢ ἡδὲ πόλη.
πράγματα γ' σ' ἀγορῶν γνώσεις εὖ μάλα, τείνει
ἀμφοτέρωθ' ἄσοις ἴσα τάλαρα δίκης.
σμπάντας μισεῖς ὀπὸρ κεν, ἐν νόμοις ἔζων,
παχέμεναι γ' αἰὲ γρη κακὸν ἀνδρα κακῶς.
καλῶς δ' ἐν πολίτευσι θεοῖς καλὸς αἰεὶ τι πράσσει
ἐς τῶτον πράως εὐνοικῶς τε ἔχῃς.
πάμμακαρ ὦ πολίτευμα κυβερνητῆρ' ἄκρον
τῆς πόλεως θεῖα μητίδι ὅσε κρατῆι.

Ad Prænobilem & Magnificum

virum

DN. URBANUM HANTSCH-
MANNUM J. C. eximium & Comi-
tem Palatīn. Cæsar. &c.

B 3

φίλέ

Φίλε μοι ὦ ἀντοχμαννέ, λεπιδρε πασι θεοισιν,
τῆς σοφίας ἄρχων, ἔρμα δικαιοσύνης.
πᾶσαν τὴν κρίτικὴν μαθηματικὴν, δέχνησο τὸ
βιβλίον, ἢ δὲ χολιὴν, μέτρε' ἀνακρίνε, ἄγων.
τρῆς ἐπέχθη ἄνδρας τεύκοντά τε, τῶν κλέσθαι αἰσὶ
ἔσονται, ἢ τσυθῶι πάντοσ' ἀφδόμλων.
παιρὶ δ' εἴπερ ἔασι, τ' ἐναντίον; εἰς γὰρ ἀριθμὸν
Ἄντοχμαννὸς λείπων ἄρκιον ἴχε τελείν.

VOTUM PRO CONSERVA-
tione pacis, scriptum Ham-
burgi.

Θλυμας ἐτέκλον κβομῶν ἰπερμέτρω,
ἐύμπαντα μῶν παύλοκράτωρ ὄρᾶν,
ὅς τιν ποιῆς αὐτὸς σὺν ἀψιν
συλλογίας ἐπὶ ᾧ πατάσῃ
προθεσμίας σου φθέγμα' ἡρωσεπῆς
ἐς λοῖπρον ὥρᾳ ἠνίθε μαχανὰ
ταῖς γὰρ ἀπείρησι μύθοισι
αἰθάλε ἀεργολέοις κλόνοισιν.
ἐν τοῖς ἐκείσιν γρασία οἴχεται
ἢ εὐτέβρα πασυδεῖ ἀδενεῖ
τιὸ καλῶ ὄνθαι, αἰ δὲ τέχνηαι
τῶφι ἐλευθερίαφι μίγδλι
θλί-

θλίβονται· ἐν τοῖς ἀσιμομαρῖαι
ἀδυσκάρησι τῶν πολυπαμόνων
πρῶτον κελύει τᾶς ζώας
ζῶεσις ἐκλόγιμο· τελευτᾷ.

ἐγὼν προσκίωρ πρὸς τε ἀνέρομαι,
ὦ φῶς νοητὸν, κλῖνε δ' ἐμὴν τεῶν
ἠθεῖον ἕας, ἢ δ' ἕσασθε
κλῦθι ἀμῶν κρυπτοῦ μύθων.

τὸ τᾶς δε γαίας σφίγγε ἀπώλερω
τὸν τᾶς εὐραλίας δῶπον ἀππλεγῆ,
ὠπρ κίον ὄσπερ αἰὲν ἄεχι,
ἀλλα κακῶς καλαλήγε σίττα.

τὸ κῆρ ἐκπλον δόσπερ προσκίωρ
ἀεχοῖσι πᾶσι· χέτλι· ἔτοσι
ἔπρὸς κομᾶν ὄρμα· ἐκείνω
ἠδὲ φέρη κακὰ τοῖς ταγαίοις

ἔλλωσε τῆρ γαμβειβίων πόλιν
καὶ πᾶντ' ἐν σὺτᾷ, μήπω ἀγῶν ἴσως
μογῶντι, ἢ λυάσωντι ἐχθρῶν
ἐκ σφενέων ἀλαλήσι πᾶμα

τᾶτως ἀπέσαι πάντοτε δύσφασι
θρησκεία ἕρας· τᾶτδε νεοσρόφως
πλάσσι· ἀλαθείασε μῦθον
ὄρανῶ ἀμμιν ὄδαν διοίξαι.

*Ad Reverendum, Clarissimum, Amplissi-
mumq; virum*

**Dn. VINCENTIUM SCHMUC-
CIUM Superint. Lips. & Profess.
Theol. Publ. &c.**

Θείης κ'υ μερόπων σοφίης καλός εἶ σὺ μαθητ' αἴς
παιδευτῆς, καλὸς ἐν ὀνομ' εὖ ἄρ' ἔχεις.
τ' ἐνομα χρυσείοις πεφορημένον ἄρμασι φήμης
πάντα χεῖδον γαίης ἐς πέρας τ' εὐρύαλις.
εὐρόμην θεόθεν γ' ποικίλα δῶρα μαθητὺς
εὖ μάλα κωδίστη πάντας ὄνης διδασχῆ.
ὥστε μάλα πρότε τῆς δι' ὑγείας τῶν δι' ὑγείαν
ἀντιπαρῆξι πῶν τὸν τε βίον πρό βίε.
κλήμά τε ὡδ' ἡμῖν εἶ ἐσομένοισι τε διπλῆν
τ' ἔτορ' ἐυστίης, τ' ἔτορ' ἐτοιμασίας.
σοῖς καμὰ τοισιν ἀεὶ θεός, εὐχομ' ἔγωγε παρῆνη
καὶ τ' ἡ ἰν' ἐάη ζῆν δολιχοχρόνιον.

*Ad Clarissimum & Excellentissi-
mum virum*

**Dn. JOACHIMUM MOERS-
SIUM Patritium Hambur-
gensium,**

*Politoris Literaturæ decus nunquam in-
termoriturum.*

Ανα-

Ἀνάγραμμα.

ἸωακχιμⓄ ὁ ΜοῖρασιⓄ
ΧῶρⓄ κ' οἶμⓄ εἰ μοῖσας.

Πρώτω Μοῖρασι σὸιο δῶρα ἦθες
θαυμάζων ἐχέμηθⓄ ἐξέταζοι,
οἶμον πῶς εὖν εἰνί σοι ποιήσω
κῆραι ἄνεα, ἠδ' ἐπηξάν αὐτῶς
χῶρον, ὃν κάτα αἰὶ ναιετῶσιν,
καὶ πολλὸ φρεσὶ εἶν ἐμ.εῖο τῦτο
ὀρμαίνων, δῖος ἦδ' ἦν' ἐρώπων
τί σοι τένομα ὀφλέη τίθειαι;
σεμνοῖς τόφρ' ἐπέροσι μ' ἐξελέγχων
φοῖβⓄ ἔνομά σοι μὴ ἄλλο θεῖναι
κώλυόν με ἐσωτέρως μὴ ἔκων
τεὸν τένομα εἰσορᾶν σκοπέμα
κατ' ἐννοίαν ἐμοῖο, ὅτι μοῖσας
χῶρⓄ πρὸδε ἄρ εἰ σὺ ἠδ' κ' οἶμⓄ

Reverendo & Doctissimo viro

**Dn. NICOLAO VVOLDEN-
BERGIO, & ejus Sponsæ.**

Χριστὸς ἀεὶ ἀγνὸς γῆς ἠδ' ἰκταⓄ ὑπ' ἀρχῆ
σέρων, οἷσι κατῶν ἔημ' εὖν ἐσιβίαι.

B 5

Καὶ

καὶ μὲν εὐτυχίην γλυκεράν κ' ἢ πλεον ἄπ' ἔσθ' ἔχον
τέτοις, κ' ἰαματικῶν πᾶσι δίδωσι φίλιον.
δόκιμον τέκνον θαμνῶν, δόκιμον κυκλιδὸν ἀέξω,
ἐκίλει ἠδὲ πόθον ὅσων ἔπεχε μύθη.
Νικόλαος τοῖσ' σὺ εἶ, οὐδέ π' ἔσερξεν ἰητῆς
ποιμνὴν ἰδ' ἤρηται σοιμνίαι ἀγέλι εἶ.
καὶ νῦν εὐφρονέων ἐρατικῶν σοι ὀπάξω ἀκοίτων
εὐσεβῆς, ἠδ' ἀγνῶν, κ' ἡμετέρας ἀγῶνας.
ἑσπέρους ἀνῆρ ἑσπέρους ἑσπέρους ἀξίους ὅσων
οὕτως ὁμοίον ἀεὶ ἠδὲ ὁμοίως ἔφυ.
τῆρ' ἀκα χαιρε χαιρῶν, νεονυμφίαι φίλταται χαιρε,
ἀτρεκέως μεγάλῳ χαιρε φίλις χαιρῶν.
οὐ γὰρ ἔρατ' πάλιν ἀν' μέσας νῦν κῦδος ὀπάξω
καὶ γαμβρῶν σέφανον δεῖναι ἐπ' ἐγκεφάλαι;
πατρίσ' ὧν κῆρας, μεγαλήτορες ἠδὲ γυναικας
σύγκλητοίθ' ἴλασι χαιρετα πάντες ὁμοῖ.
καὶ σφῶν μίγδλυ ἐνχεσθε ἅπαντα τὰ ἑσπέρους
δεσπέρους τε πόθων ἐρατόθεν ἀφύθων.
οὐζώων δινῶν, κ' ὁμοῖαι ὁμοφρονα θυμῶν,
εὐτυχίῳ πολλῶν, ἠσυχίαν τε βίαι.
πάντα κ' ἐγὼ μὲν σοι νύμφω κ' σοῖο δάμπτει
κείθεν ἐπέρχεσθαι εὐχόμεναι εὐνοικῶς.
καλῶς ἐν ἀνφω σέροντέ τε τερπομῶν τε
οὕτως σὺ δ' ἔρα δεῖν ζῆτ' ἀεὶ ἀμφιθαλεῖς.

Ad Eruc.

Ad Prudentissimum, Consultissimumque
virum

Dn. P E T R U M R U E S S I U M
cum anno cIo Ioc XX. Crempis
Consul eligeretur.

Πετρε' ἄθνη δέμιος, νιοσὲ πειθῆς,
παπειῶν ἀμάρυγμα, κῆρ τε φοίεε,
καθὼς αἰρετὸν ἀνδρὸς ὄσι κῦδος
καλῶν ἐμφυῶσαι ἐν γέα γονήων
ξηπίω οἱ γενεαί, φυλῶ ἀμεμπτον,
παύτητ' ἤγον ὄδον βίσιο λώσε.
ἔτω κείνε ἔφυ πεισὸν εὐχῶ
μυσῶν κρέμασι γέν ἀπαρτ' ἰαίνην,
φυλῶν ἀλλοδαπῶν νόμαμα γνῶναι,
κᾶτ' ἐν τῇ σκοτιᾷ τίθεσθ' ἐπ' αἰώνων.
τοῖς δὲ σὺ δοκέεις μάκαρ γενέσθι
μὴ μόνον τοκέων γένε φερίων,
ξηπίω οἱ γενεαί, φυλῶ ἀμεμπτον,
παύτητ' ἤγον ὄδον βίσιο λώσε,
τὸν μάλιστα διδάχης νόον κορέσθης
ζαργαίρων ἀρετῶν φάει ἀπασῶν,
ναὶ μὲν ἐς τὸδε τάξι' ἐκ ἀδόξων
βελουτᾶ μετ' χείριστας φαφταί.
φλός δὲ μῶν πυρός, εἴτω ἀμφιβάλλης

B 6

ἔπειτα πάντα ἐναύοιμι, ἔχθ' σκέπεσθαι ;
ταύτη μήτέ σε ἐν διεξαγωγῇ
ζωῆς τῆς προτέρας ἐμαρτέρησεν
μίμνην ἢ δυνάμεις τῆς ἀγασῆς
γνώμης. αὐτὰρ ἀγῆφιν εἰνὶ ταύτῃ
νυκτὶ ἐξάνετθ' ὡς περ βέλε
πρὸς βεῖον δικαίως ἐκεῖ νέμεσθαι
χαῖρ' ἐν εὐτυχέων, καὶ ἔλε δειρὸν
ἐξάσκητ' ἐσοφῆν ἄνακτι
φύλακ' ἐυδικίης κλέε' ἄριστοι
ἄλλοι δ' ὑψιμέδοντ' αἰεὶ δεινῶς.
συγχαίρω δ' ἄνικεν τυχῶν ἀεισῶν
ἀγῆσιν ἐχούσιν θεὸν προσευχῆς
σύμφρων ὡς διάγειν πνοιῶσ' ἀνωθι
πέτε' ἀνθη δέμιδ' ἄνθη, νεοσὲ πειθῆς,
πατριᾶς ἀμάρυγμα, κῆρτε φοίβη.

Novo succedente anno votum
Ad Reverendum, Clarissimumq; virum
Dn. GUILIELM. ALARDUM
parentem meum colendis.

Κηρὶ, σεβῶ, νόσῳ, πολέμῳ ἔτος αἰνὸν ἀπῆλθεν
πιδν δὲ νιὸν πάντων δὸς θεῶν οὐκ ἐκεῖνον.
ἀψοφῆ ἔφρ' ἠθῶν ζωῆς τε χιτῶνα ἔσωμα
καὶ ἀρεκλόν βιότῃ κήδεα πάντα λάθη

ταῦτα

ταῦτά σοι ἐκ κραδίας, καὶ δῶρ' ὅσα πολλὰ δίδωσι,
χρῖσός, ἐπέχοιμ' ἐγώ. δῶ δ' ἄρα κείνα θεός.

*Ad Reverendum, Clarissimum & Am-
plissimum virum*

DN. POLYCARPUM LYSE-
RUM Theol. Doct. & Prof. publ.
in Academ. Lips.

ΕΥχαεὺς Πολύκαρπε ὦ Λυσῆρι,
πολλὰς ὅς μάλα γεννάς Ἰησοῦ
καρπύς, πλείαν ἐν ᾧ μελιχρῆ αὐδῶ
πειθῆς ἀμφ' ἀναβάτρου ἱεῦ ἐκ χειρός.
τίς σοι τένομα ἐς τοῦτον ἡδὺ
δῶκεν; ἐννέα ἦτοι αἰ θεῖαι,
ἢ αὐταὶ χάριτες φίλον, Λυσῆρι
παλὶ τένομά σοι δόσαν προσηύσαι;
μήτοι νῦν δότε τέτι μοι θεῖαι,
καὶ φίλαι χάριτες. Λυσῆρι ἔτ'
τὸ χάειν; πρότερον μέλ' ἐστὶν αὐτό,
καὶ πολλὰς μάλα γεννάς Ἰησοῦ
καρπύς, πλείαν ἐν ᾧ μελιχρῆ αὐδῶ
πειθῆς ἀμφ' ἀναβάτρου ἱεῦ ἐκ χειρός.

B 7

Ad Cla-

Ad Clarissimum, Consultissimumq;

virum

Dn. THEODORUM MÖSTE-
LIUM J. U. D. Consulem Lips.
splendidissimum.

Α Γμίλι. Λαλίω μὲν ἄσυχρον τῆς δεξιότητος
ἔσω, ἐμοὶ δὲ νόμων σὺ κορυφαῖος ἔσῃ.

Ad Clarissimum & Eximium

virum

Dn. M. CUNRADUM BAVA-
RUM, Poët. Profes. in almâ Lips.
& Facult. Philosoph. p. t.
Decanum.

Σ Φόδρα ἄρ ὁ φλάκκος πεφιλημένος ἐνέει
μέσας,
φῶν πόσον ἔξ αὐτῶν φραδοσώης ἐδάη ὁ
κῆν. ἔπει ἐθαρεν, γυῶ ὄμιμ' ἐπέθεντο θέαινα
Βαυάρε, ἔζωντο, τίς φθόνος οἰχομῆν.

Ad Praestantissimum, Clarissimumq;

virum

Dn. JOHANNEM FRIDERI-
CHUM Lingvæ utriusq; & Histor.
Prof. Publ. in almâ Lipsiense.

Βάπκ

Βάσιθι Μῦσαι νεωστ' ἔλεγον, κὴ τῶ Φειδερείχῃ
τῶδε κλυτῆ Γραῖκῃ σοι παρέβαλλε φίλιω.
κείνῳ γ' ἰδὲ δαχλὺ, συνείπῃ τε, νόον τε μέγιστον,
φοῖβος ὅτι σοφῆ Πιερίδων τε κλέη.
πρώτως ἀντιβέβηχ' αὐτῇ, ἐγὼ ἴφι ἐφίσιω
Μήπωγ' αἰδῆται, μήτε γ' εἴ σὺ βαρύνε.
δένος σοῖο λῦγῳ κὴ πυκνῆς, λέξεσι καλῶς
τοῖς νεανίζουσιν χεῖσι μα πολλὰ φέρει.
φοῖβῳ ἰδὼν, φρένα κῆδῳ ἐμῆ τί θλίβε, Ματαίως
ταῦτα μὴ ἐν κραδίῃ μῆδεια, εἶπε, νοεῖς.
παῦ δὲ μὲν οἱ χαρίεν τελέσαι κὴ ἐράδιον ὅτι
Μυστοπόλοισι τε πέλας ἐσθλὸς ἀπασι λιμῶ.
τοίνυ σὺ θρασέως αἰεὶ γινέσθαι βελάς,
σαύτοσ' ἀρέξ' αὐτῆ χεῖράων ἢ δὲ φίλη.
κείν' εἰπων, θάρσυνε νόον μοι λυτῶν ἀπόλων,
πείθομαι ἐκ ἀέκων τοῖα λέγοντι θεῶ.
σὺ φρένα ἀλλὰ σὺ νυῶ δηλῶν, ὡς εἰκὸς, ἀμείνω,
κῆδέο με δείξας ἐυμνήσει φίλη.
μηδοτικῶν φιλικώτερον ἢ χαιεῖσερον ἔσαι,
καίτωρ ἐμοὶ κροίσου χεῖματα πολλὰ δίδως.
πάλιν κὴ ὑμετέρῃ λαβὲ ληπτόν χεῖμα μαθητῆ
χεῖσὸν μησχή εὖ τε τιθασὸν ἔπῳ.
τῶτο δὲ σοι φήμιω ἐν κτῆ κὴ δῆξαν ἀέξω,
κλητὸς δὲ ὄψι γόνους κὴ νεμεσιτὸς ἔση.

Doctif.

Doctissimo & Præstantissimo viro
Dn. BENEDICTO LUTHE-
NIO, & ejus Sponsæ.

Ποτὲ δὴ ποθητὸν αἶψ'
Ποτὲ δὴ παρηλθεν ἡμῶν
ἐφ' ᾧ γυναικὶ ὀπίσθιν
ὄρμων γάμοις πελάζεις
βενεδικτέ μοι φίλισε
θάλλων δίκης νεότης
καθὼς ἔχει, ὀπίσθιν
ὄρμων γάμοις πελάζεις,
κραδίητε ξινὸς ἀχρῖς
βαίνῃ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις.
οἷς γὰρ πλέον τε κείνον
μακάρτατον νομίζω
τὸν οἰκόθεν πείφρων
σέργῃ ἀκοίτης, εὐνής
ἀλύτω δαθείσα δισμῶ.
χρυσὸς μὲν ἢ τυραννίς
κόσμημα πάντε πλέτε
τόσον ἔχαιεν ποθητὸν
παρέχει, γυναικὸς ἦτορ
ὡς εὐσεβῶς δίκαιον
παρέχει χάειν ποθητὸν

καὶ μὲν

καὶ μὴ ποθεῖ γύγασ
μνήσασθ' ὀπιπράττας,
καὶ μὴ ποθεῖ μίδαο
μνήσασθ' ἔπιφένδαν.
ἔχει γὰρ ἔν' ὅρῳ πάντων
γυμνακὸς ἢς φίλημα,
θάλαπες καλὸν τ' ἐκείτω
ἔθειν βίον, κλεός τε
ἔθειν, κέαρ τε τερπνὸν
πειπλοκάϊς γλυκίσαις,
καὶ ὡς ἐτ' εὐδὶ' ἐσὶν
συνάπτης ἠδὲ χαίρης,
μὴ γέσθ' ἢν τις ἔλθῃ
εἰ καὶ ἐτ' εὐδὶ' ἐσὶν
μὴ δεῖ καθὼς φατίζῃ
χαίρεθ' σὲ καὶ συνάπτην.
γυμνὸν δὲ μηδὲν ἠπλοῦ
αἰθερα, πρὸν ἴσω
μυθὸν φιλεῖ ἀκοίτῳ,
καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντα
σύνεργον αὐτὸν σπυρῆ
ἔπος ὁμοιον ἀμφω
ἔχουσι ἀντέρωλα.
τοῖον γάμον φυλάτῃ
ὁ ἔργος ὁ χρυσοχαίτης

μείδ

μετὰ τῆς καλῆς λυαίης
μετὰ τῆς καλῆς κωθῆρης,
εὐκηλίητε σεμνή,
φιλότης τε τιμιέχη,
χάειτες τε τρεῖς ποθηναί
συμπρόκτορες πάρεσι
ὀμόνοια δὲ περιμηθῆς
ἀλόχοιν χαρὰν σεβασθῶν
ἐνθισμον ὀλβιάζης,
χρῆμῶν μύρων ἐρασῶν
ἐπ' ἡεῖσιν θεῶσιν
πνέψ τε καὶ ψεκάζης.
πάρεξε δῆτα πάντες
θεοί, θεοί τε, ἄλλως
δὸς εὐχάεισα τέκνα,
χάειται τ' ἐρωτῶν ἀγνῶν
ἀγνοὶ χαρῶν τε πρέσβαι.
ἐκεῖ γλυκῆα κύπρις
γάμον ἀρετῶν ἐρασῶν,
ἐκεῖ δὲ φίλιον
περσῆκον ἀμμιν ὄργον
ἀλόχοιν δούον ἀρέσκη.
ὄρματε δεῦρ' ἰθείης
δέμιτ' ἀφίλιτα τέκνα
χευσάμπυκας πυλαροῖ

σελασ

σπλασθρον μελάθρον.
δοτε μοι, δοτ' ὦ κορίσσαι
ἔρδον τὸ πιδν ἐρώτων
ἔρδον φέεινον ἀνθ^θ
ἔρδον θεοισι τερπνόν
ἔρδον εἶαρ^θ μέλημα,
ἀλόχοιν νέον κέρυον
ἔρδου σέφης καλοῖς.
παρελαύνετ' ἀλλ' ἐτάῃροι
παμφίλατοι ἐτάῃροι
παρελαύνετ' ἠδὲ νόμφη
χλοερῶσιν ἀντίστοιν
μετ' ἐμῆ κρέας σέφοντες
ἢ δέξιοις ἀκοίτη
σήπιω ἐλὺ φέροντες
οὔχεθε νυῦ ἀεισα
ὡς σὰρξ μίη γαστήριω,
ἀεισα ἢ γλύκισα
ὡς πολλὰ τέκνα κοίτης
βίω καὶ ἠδονῆσιν
εὐδαιμόνως τε κοίτιω,
γλύκισα ἢ φίλισα
χαίρωσιν ὡς μεθ' ἡμῶν
καλῶς τε πᾶν ἐν αἷῃ
χερόνον πολλῶ φέρηται.

De Cla

De Clarissimo, Excellentissimoq; viro
Dn. VALENTINO HARTUN-
G O Medic. Doct. & Patholog.
Profes. publ.

ΕΝ Τ' ΙΑΤΡΟΙΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ' ΕΝ ΠΟΙΗΤΑΙΣ ΠΟΙΗΤΗΣ
ΕΙΣΙ ΔΥΟΝ Α ΒΕΒΛΩΝ ΑΛΛΗ, ΟΔ' ΟΙΘ' ΕΧΕΙ.

Ad Humanissimum, Clarissimumq;
virum

Dn. M. HEINRICUM RUM-
P I U M, Professore[m] Gymnas. Ham-
burg. industrium & Mystam ini-
bi ad D. Johan.

Σ ΟΙ ΤΥΧΟΝ ΕΙ ΤΙ ΑΡΕΣΚΟΝ ΕΝΙΣΣΩ ΗΘΑΔΙ ΦΩΝΗ
ΠΑΝΤΟΤ' ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΠΑΝ ΕΜΕ ΙΔΙ ΧΕΙΡΩΝ.
ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΚ ΕΟΣΗ, ΑΕΙ ΕΣΟΜΗΝΟΣ ΤΩ ΕΕΙΔΕ,
ΚΑΙ ΕΛΠΙΣ ΚΕΝΕΗ ΑΣΜΕΝΩ ΕΣΤΙΝ ΕΜΟΙ.
ΜΗ Ο ΚΡΟΙΩΝ ΕΙΣΑΥΘΙΣ, ΑΠΑΞ ΟΤΑΝ ΩΠΕ ΑΟΙΔΙΩ
ΠΟΙΗΤΩ ΚΡΙΝΕ, ΑΛΛ' ΕΠΘ' ΟΣΚΕ ΛΕΥΓΕ.

Soteria

Dn. GUILIELMI ALARDI,
Poëtae & Theol. celeberrimi; Dn. pa-
rentis mei nunquam satis colendi; pro re-
cuperata valetudine ex gravissimo
morbo, An. 23. M. Majo.

570φ

ερωφ' κώλ. ιη.

ΠΑρτα βροτὸν τὸ αἰὶ παραμερον
χρηῖ ὑμνοπολεῖν μὲν ἔτλον.
τὸν δὲ θεὸν ἐπαινέειν γυῶ με
αιολήϊδι χρηῖ μολπαῖ
πατρὶ ἐμῆ παλιὰ χεῖλον
ὅτι μὲν παρὶ ἔξ ὀλιγνηπελῆης
τῆτορ ἤγεκεν. ἦτοι
βροτῶν κέκριται
παῖρας ἔτι εἴτε νέσῃ
ἢ μβε. πατὴρ ἐμῆ ἐκ μὲν
ἀπεσοδοκῆτε κατέσκηπτε
βαρεῖα νόσθ. Ἰδοῖσαι
ἀτὰρ ἀφαιρεῖν ἄμμιν
τόνδε παειργάζοντο
μοῖραι μὲν τειάδελφοι.

ἀντισρ. κώλ. ιε.

Κεῖθεν ἐμ' εἶχεν ἄχθ' πολύσοιον
ἀτυζόμενοι τε πάντες
σφόδρα δῆγονοι συνήχθοντο.
γῶσσω ἀλλ' ἔποσεισα ὄξ
κύματα ἔπις ἐδυάτο
θεῶ ἐκτός, δῆπ' ἔροπθ' ὅς μὲν εἶων
μήσαθ' ὄν τῆτο κῆδθ'
μερίμνας ἔχων.

τῆδ'

τῆδ' ὀπίτναί, ἄρ τὰ πένθε
κρεισσόνων πρὸς ἀγαθῶν, μοῖρα
ἔπει θεῶν πείμψεν ὑψηλον
τὸν ὄλβον· ὅτι δ' ἄειθμον
πειπέφυγεν φάμιθε,
χάρμαθ' ὅσ' ἔθηκεν πᾶσιν
φᾶναι τίς ἔσθ' αἰατο;

ἔπώδ. κώλ' ἰθ

Σὺ μύτοι ὦ θεῶν, ὅσκειν ἀνθρώπων
λόγον ἔχες πειπαιολῶν
μεγάλαν ἀρετὰν θυμῶ λαβεῖν,
τὸν πατέρα μη ἐς ὑπερον σῶζε
ὑπὸ βλάβας, δὸς τέ οἱ αἰδοῖαν
χάειν, κὶ πολ' ἀσῶν, κὶ ποτὶ
ξείνων, ἔπει ὑβείθε ἐχθραὶ
ὁδὸν ἐυθυπορεῖ. ἐσλὰ ἐπ' ἐσλοῖς
αἰεὶ δόμῳ θελοῖς, ὀξείας δὲ νόσε
ἀπαλάλοισ. οὐ μινῆσκει
πᾶς ἀμέων ἀταδάλιας,
λῦσαι ὑπερὸ ὀξείαν δειματὸς ὀπι-
μομφαὶν. ἐκαθεν ἀμφί
ἀμῶν μοῖρα νέμισιν διχόβελον
μὴ θέμεν. ἀλλ' ἀπήμαντον
βίοτον ἀζων ἀμᾶς ἀέξοις

πᾶν

πάντας ἀνεταί δ' τὸ το
πρὸς χάριν εὐσεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.

*De Clarissimo, Excellentissimoq̄
viro*

Dn. CHRISTOPHORO PREI-
BISIO, J. U. D. & Physices
Profes. Publ.

Φιλόσοφοι ἀρχαῖ' ὑποχάζετε τῶδε Λυκεία,
Πρεβίσι' πάντων ἄμμι γ' ὅτι δίκαια.

*Ad Doctissimum, Humanissimum, Claris-
simumq̄ virum*

Dn. M. HARDERUM BULI-
CIUM, Praeceptorem
olim meum.

Anagram.

Αεδῶν ὁ βελίχης
Ρό' δὴ χείρι βελαῖ.

Παιδείας ἀνάμεις ἠδὲ βελῶν
ὅτι αὐτὸς εἶ, αἷς τεοῖς μαθηταῖς
χρησιμῆς πολὺ, ἐμόνον διδασθεῖς
ἔργω οἶδ' ἐγὼ, ἀλλὰ ἐμφανίζε
καὶ τῶτ' ἔγομα, σείσκεν διδάσκει
Ρό' δὴ ὅτι χείρι σὺ βελαῖ.

De Hu-

De Humanissimo & Clarissimo viro

Dn. JOHANNES MULLER O
Philos. Mag. Facult. Philos. in almâ Lips.
Adfefs. & Organi Arist. Profef.
Publico.

Μελλῆρες σοφὰ πολλὰ λέγων, σοφὰ πολλὰ
διδάσκων
κῦδ' ἀνέκφραστον γῆν καθ' ἅπασαν ἔχθ.

Ad Praestantissimum, Clarissimumq̄
virum

Dn. M. JOHANNEM HART-
RANFIUM, Med. Bacc. & Facult.
Philos. Adfessorem.

Σεῦ φύσιν εἰσοράων, κῦ ὁμῆ πολυφδέα τέχνῃ
ἀζομαι. ἐκπαυλ' κῦ με σεβασμὸς ἔχθ.
δημοσίᾳ μὲν γ' συζητῆρ' εἶτε προσήκη
ἢ ἰδίᾳ, καλὸν πάντοτε δείγμα φέρεις.
δεσπέστον τὸ χῆμα, κῦ ἐ πολέμοισιν ἐφικτόν,
οὓς δεὸς εἰς κοινὴν χῆσιν ἔγχεε βίη.

Ad Humanissimum, Clarissimumq̄
virum

Dn. M. JOANNEM BECH-
MANUM P. N. L. Fautorem & ami-
cum meum desideratissimum.

Περτῆ

Προτὲ μή ποτ' ἐγὼ σ' ὄπωπα, μισῶν
θόξα ὦ σοφὲ ἄνερ, εἰδ' ὄπωπας
σὺ περὶ ἐμὲ καὶ ὕμῳ σε σέβω,
καθὼς μή σ' ἀγαπῶσιν ἄλλ' ἐτῶρι.
τῆτο ὄν τρέπον ἢ πόθεν γένοιτο;
ἐσί μοι ἔταρ φίλοσε πάσης
τὸν παρ' οἰλικίῃφι τοῖον αἰεὶ
σχληφιντάρι· ἔτ' ἠνιξώ σοι
ξύς τῶ φιλόπτητα, ἠδὲ κτᾶται
κῆρ σὸν κῆρ ἐῶ, σέ τ' αἰθις αὐτῶ
εἰλ' ἔρωσ, τεῶ ἠδὲ κῆρ' ἐκείνε
κτᾶ ὄλωσ κέαρ, αὐτὸς ἐν ἐγώνῃ
τίπτε μή σε ἔρωμ' εἰ εἶδε χηζῶ;
καὶ σὺ ὦ φίλ' ἔρωτι ἐνθεν αὐτῶ
τῶ ἐμὲ ἔταρ ἐραῖ ἀνάγκη,
κῆρ τέτρε ἐπεὶ ἐγὼ συνοικῶ,
ἀλλὰ δὴ κ' ἐγὼ ὡσπερ εἰμι κείνε,
τ' αὐτῆ καὶ ἅμα σὺς πέλω, ἐκείνε
καθὼς εἶσε· ναὶ ὦδ' ἐμοὶ τ' ὑπάρχεις.
συνανεῖς ποτ'; ἢ ἄρα παρθεῖ ἔρεῖς
ποῖ τις πέλω; ἔ, ἔ! οἰμι ἀδδλω
γνωεμὸς, σοι ἂν αὐτὸς ἐστὶ γνωσὸς.
συνανεῖς πάνυγ'. ὦ πόποι! εἰκῶς
πῆς τέτω ἄρ' ἔρωτ' ἔρωσ ὑπάρχεις;
μίαν ἦτορ' ἀφ' τρεῖ ἠνι φυχλώ!

C

Ad

Ad Praestantissimum, Doctissimum, Humilissimumq; virum

Dn. M. HIERONYMUM RECK-
LEBIUM, Facult. Phil. Adsessorem
in Acad. Lips.

ΠΑΝΤΑ χερόν φθειρά, καὶ ὅτιν ἄε ἀσφαλές
ἔστιν,

Μένει δ' ἀφθαρτὸν δεῖα μὲν σοφίη,
γίθεται δ' ὅς μὴ πειποίησας σοὶ κείνῳ.
Μηδὲ σὺ οἰχνήσεις, μηδὲ τεῖν σοφίη.

Ad Clarissimum & Eximium

Dn. M. ZACHARIAM SCHNEI-
DERUM Facult. Philos. Adsessorem
& Ethic. Profes. Publ. ejus-
que Sponsam.

NΑΙ Τῆν ἄνδρῶν πλείους ἐνθ' ὅλως,
θήληται ὡπερ παγγενέτης ἀναξ
δώρησ' ἀνωθεν, ποῖαν εἶδῃ
καὶ ἄρ' ἴα γενεάτ' ἀγάλλει,

Νύμφα δ' ὁμοίως πλεῖτον ἔχ' ἀφθιτον,
αἰ ἄκο δαίμων δῶκε κρησμένον

δῶξησι φῶτα ἄλλ' ἀπαρτί

κἀμμορος ἂν βροτός ἐνι πλείτοι.

Μέγ'

μέγ' ὄνεχ' ὄσκειν τὰς ζαμετὰς πνέει,

αἰ μὴ πάρισην κεδνὰ δειμάλα

εὐτακίῃ ἢ δὲ πείσις, ἢ δὲ

πνευματικὰ πρὸ πάντων γινώσις.

Σχρειδῆε εἰ μὴ τὸ τετρακίς μάκρο,

ὅς σὺ δὲ τῶν τοῖαν κίχες νυθόν

ἄκεν κλῖ Ⓞ βίσις σοῖο

ἔσται, ἢ δὲ τε σέμμα εὐτάς.

πύαι πον' εἰδ' Ⓞ σκέπη; ἔοικα δὴ

κάλιστ' ἀπαστ' ἐμῶν αἰ κορεῖ

ἢ δὴ μὴ ἔξέχυστ' ἀπαρτί

Μυστικὰ αἰ γέα αἰ δουλκίη.

φρεναὶ δὲ σκέπη; περιεξ' ἰδοτα φαιλά

δυσὸν κὶ ἀγῶε ὡσεὶ δυνάσθ' ἑαῖς

καλὰ δρόμημα ἀρ βιάντας

ταῖς διαγέμναις κὶ μὴ εὐχάσθ'

σκέπη τελευτῶν ταῖς ἀρετὰς ποικα,

σύμπαντα νύμφα συφρονεῖ ὡ μὴ δὲ

πισῶε τε ἀπκεί κεδνόν εἰδ' Ⓞ

ἔντι τε ἠθία ἐρανόφρων.

ταύτας ἐχῶν τοῖαν κραδίας ἡλας

συγγαίρω, αὐτῶ κὶ ἄμα ζαμβρέσθ.

Μακρὰ μὴ ἔεις παρ' ὑμῶν

αἰ ἐξως δὲ παρῆ ἐπάσθω.

De Humanissimo, Clarissimoq;
viro

Dn. M. ANDREA CORVINO,
Franco, Facult. Philos. Adfessore
& Oratorix Prof. Publ.

Tὲς μὲν μῦσα λόγοις μακαρίζῃ τοῦ δὲ μέλεσι,
Κορβίνω δῶκεν κὺ μέλιη ἠδὲ λόγους.

A D

GABRIELEM SCHLEIFEN-
TAGIUM, mihi & novem sorori-
bus carum caput.

Mῦσαι ὅταν πᾶρσι,
μῦσαι αἱ μέλιμα,
ὀλιγῶρέων τὰ κῶσμε
θελῶ καλῶς αἰεῖδην.
φιλοσκίος δὲ μοχθῶ,
πατῶν ἅπαντα θυμῶ
τέρπητ', ἐγὼ δὲ αἰδῶ,
φῆρε μοι θεώκριτόν σε
μέλιτοντα γὰρ με κείσθῃ
πολὺ φρεῖσσι, ἢ σέγοντα.

Reve-

Reverendo, Humanissimo, Doctissimo
moq; viro

Dn. P E T R O R A M O,

E T

Pudicissima virgini

G E R T R U D I A L A R D Æ

Sorori meæ, SPONSIS.

Σ Εσοφισμύως ἔπλαπτον οἱ μυθοζεάφοι
ταυροπόσωπον ἄνδρα συμπεφυρμένον,
κάτω μὲν ἦν ἄνθρωπος ἄε πεπλασμένον,
μορφῷ δὲ δεικνύων ἄνω κερασθερον,
τὸ λοιπὸν εἶχ' ἀνιγματώδης ἐμφάσης,
εἴ τις τυχὸν τύπος ἀποκρύφου λόγου
σύμφρων λογισμὸς εὐσεβῶς μεταρμόσης
δείκνυσι, οἷμαι, τὸν πεφυρμένον βίον,
τῆτ' ἐστ' ὁμιγνύς τῆ λογιστικῆ φύσει
ταῖς κτηνομόρφας τῶν παθῶν παρεμφάσης,
πολλὰ ἐφέλικων συμφορὰς ἀμηχανίας
ὅς κάλλος ἀντέτρεψεν εἰς ἀμορφίαν
καθὼς ἀμειφθεῖς τῆ κακῆ πλάσει
παρετρέπη ἄνθρωπος εἰς βέν φατνίων.
τοίνυν σὺ ἀνὴρ δείκνυσαι πεπιγμένον
πρὸς δῶμα' ἀγῶν ἄκοιτιν, ἦν μόνω ἐρῶς
μάλιτα πάντων, καὶ μίαν σοι ἐκλέξων

C 3

συγού

συν-ύγιον, ναύστω ἐστίας μυχοῖς
πενῶν κορυῶν πρὶν ἰλέρω πεπληγυμένῳ,
τῶς γὰρ πάλω ἑσθρέθηκας τῶν παθῶν,
καὶ ὧν ἔχουσι σερικῶν ψυχαρπάγων.
τί τῶδ' αὖ εὔρημα εὔρες ὑτυχέσειρον;

Μᾶλλον δὲ αὐτοῖς σωφρονέως ἀντεμάλοισ
τὸ γνωστὸν φρόνημα τῆς συμμετείας
καλόν γε κῦδῳ τῶ νειωστὶ νομφίω
ὡς μήτε χαῖνῳ, μήτε μὲν ὑφειμῆως
κινῶντα νεῦρον τῶν ἐν ἡμῖν ὀργαίων
λύσει τὸν ἀγμόζοντα τῶ χεῖρω τόνον
μηδ' αὖ θαμῆα ἢ βαρεῖα συντάσει
ὑπνε ὀρεῶντα νεκλὸς εἰδὲ πασπάλω
φθίσαν τὴν τῶ βίσιον πᾶσι σύμφασον
πόνον δι' ἀφύκτων βληχρὸν ἐκσῶσαι δέμας
ἴμοις τε χεῖρα, μὴ πρὸς ἰχίῳ χάειν.

Μῶν μὴ πέποιθας, ἢ τί σοι τὸ δυσχερές
φιλή ἀδελφῆ; ἢ ἰέσρωται λέχῳ,
μηδ' εὑτυχῆσαι, δυστυχῆς εἶναι δόκη,
γαμῆς γαμὸν τὸν δι' ἀλλὰ μὴ σιγῆ φίλων,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσαι ἀνέρες
το αὐτά σοι, τ αὐτ' ὅτι, θαυμασὸν πᾶσι
καὶ πισὸν ἠδὲ ἔμφρον' ἢ μάκαρ' ἔχης
δικῆσαι μᾶντι πρὸς γε εἰ πράξιεν καλῶς,
ἀλλ' εὑτυχοῖης, ἢ τύχοις ὅσων ἐρεῖς

καθὼς

καθὼς ἔρω σοι πρὸς θεῷ τελεσφόρῳ
γένοιτο παίδων· ἀλλ' ἔχ' εἰσέτ' ἡσυχῳ
γῆς Ἰξ' κείνης δεῖ ἀπαλλάσσειν πόδας
καὶ παῖδας ἐν τὸς τετιμόνων ἀλλης χθονὸς
θρέψαν ἀκοίτη ἀξίως ὑμῶν δόμων.
πέθε. Νέα γ' φροντίς ἐκ ἀλγέων φίλει
καὶ δὴ μεγίστη γίγνεται σωτηρίη
γυμὴ ὅταν πρὸς ἀνδρα μὴ διχοσταίῃ.
ἐξὸν θελήσῃ πάλιν δόμους μολεῖν,
τὸς σὺς πατρώας, ἥδε ὅτι οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἀν' ἔσασθαι πάλαι τρέφῳ.

Λῶ' ἀλλοθ' ὡς ἔτοιμῳ ἀφθόνῳ χερσὶ
δῶναι πατρώων αὐ' ὅθ' ἐστὶν μὲλω
μεῖν ἢ πῆσα λάμπας ὄψεται θεῷ
χωρὶς, πύ, τ' εἰπεῖν καίει ἠδὲ καὶ πολυ
χαίρειον ἀμφω· τῆσ γε εὐχῆς γ' ἢ φίλῳ
καλλίον' εἰδὲς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις.

Ad Doctissimum, Humanissimum, Claris-
simumq; virum

Dn. M. JOHANNEM BLO-
C I U M, Poët. Laur. Cæs.

Ἰωάννης ὁ βλώπιῳ
ἀνάγε.

Ναὶ ὅσῳ κίων βηλῶ.

C 4

Αρχεία

Αρχείοιο κίων μὴ ἄλλῳ ἄλλῳ,
πατρίδῳ δὲ κίων ἢ ἄλλῳ ἄλλῳ,
τῆς χειρὸς κλισίης κίων μὴ ἄλλῳ,
τῆς δὲ οἰκετίας κίων ἢ ἄλλῳ;
Βλάκῳ δ' ὅσῳ ἐστὶ, ναὶ ἐμοὶ μὴ
φοβείω σὶ κίων ἐδραῖα Βηλαῖ.

---

*Ad Præstantissimum & Doctissi-
mum virum*

**DN. JACOBUM SCHUL-
TES JUNIOR.**

Εἵπερ ἐμοὶ νημερτὲς ἴσως τι ἔχουσιν σοχασμοί,
σὺ ἀδελφότητῳ μὴ πέλῳ ἢ τοῦ ἐγώ
ἐς ἑσπέρθες ἔρωσ, ποιῆτε ἐπὶ βολὸν εὐχῆς
καὶ μνηστικομῶν πρᾶγματι πῶς ἔχῃ.
εἶθε δὲ ἐλπίδ' ἐγὼ μήπω κενεῖφι λάβοιμι
μήτ' εὐπείθειας αἰτιάωμαι ἄγαν.
Ἐκ σοῦ ἀν' ἄλλον τινῶ ἀντιβολοῖμι, τῆ εὐχῆ
νεῦς, ἢ αἰσχμὴ ἢ σοι ἢ, ἢ ἐμὸς εἶ.

A D
**CHRISTOPHORUM BU-
LÆUM juvenem eruditissimum
amicum meum.**

Μακα

Μ Ακαρίζουδ' ἑταῖρε
παρνασῦ ὅπ' ἐπ' ἄκρα
θεῖαν δρόπον πεπωκῶς,
πάλληξ ὅπως, αἰείδεις.
σὰ γ' ὄσι κείνα πάντα
ὅποσα βλέπεις ἐν αὐτῷ,
χόπρος ἐμφέρει αἰοιδῆ
σὺ δὲ φίλῳ ἠλίκεοσιν
ὑπὸ μηδενός τι βλέπων,
σὺ δὲ τίμιῳ βροτοῖσι
σεμνῶν τρέπων φιλητής.
ἀγαπῶσι μὲν σε μῦσαι
ἀγαπᾷ δὲ φοῖβῳ αὐτὸς,
γλυκερὰ δ' ἔδωκεν οἰμῶ
τὸ σε γῆρας ἔπω ἄτη
σοφῆς, εὐγενῆς, φίλυμνης,
ἀπαθῆς, ἀραιβουρκε,
χεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιῳ!

Ad Praestantissimum Juvenem

Dn. FRANCISCUM ALAR-
DUM Patruelem dilectiss.

Π εἶρα τα πατ' ἐστὶ χθονίοισιν ἀνεψιέ· ἔσω
γαιτέρας δ' ἔσετα μήποτε πατρῶας εἶς.

C 5

Doctif-

Doctissimo Juveni

Dn. MARTINO GOTZIO
L.L. studioso in Acad. Lips. piè de-
nato, Anno 1623.

Υσανός εστιν γαῖα βροτοῖς ξενῶν,
ὡς ἀβιώνει σαθρὰς ὀπίπλεως
πῶ μὲν θνητὸν ἄρανος δὲ πατρὶς,
γοιζίω ὡς μὲν ἐμφανίζῃ.
σωτῆρ' εἴω γὰρ τὴν ὀπίπλεων,
θυμὸν τ' ἰαίνων τοῖς ἐνὶ κρέμασι
Μεσαῦν, δυσσαλγῆ ἀμφὶ μὲν θνητῶν
πὴν βίον ἢ δ' ὀδυνησὶν ἔειλεν.
πασαῦν ἄπασαί μὲν τοῖς οἰζύων
ζώῃ πατρῶν νυκτὶ ἐνὶ γησίῳ
καὶ νοῖ' ὑφ' ἀλίσιον αὐγὰς
χαίρομεν ὧν ἐφ' ὧν ἐκ ἀπηνεῶς.
πῶ ἐν' ὀλύμπῳ ἐμπεδῶ ἐμμοιῶν,
καὶ καλλιφρονῆς ἐντι διατριβῆς,
λήγῃ ὅπερ πᾶσι σὺ πῶ ἀλλῆ
Μεχθῆς, ἴδ' ἀντίβια μείμναται.

IN TRIBULATIONE.

EΙ θεός ἐσθ' ἡμῶν φίλῳ, ἔλεις βλάψῃ ὁ ἐχθρὸς,
ἐδὲν σάξῃ δυνάσται, κόσμος, ὄφιστε δράκων.

σείδοι

πειθομαι ἢ δὲ πέποιθα θεῷ, ἢ πείσομαι αἰεὶ,
πλήθε δ' ἐμείο τέως ἐλπίδα ἢ ἐθεῶ.

Ad Clarissimum & Eximium

virum

DN. M. JOHANNEM FRI-
DERICHUM.

ΠΑΝΤΕΣ τὸνδε φιλοῦσιν, ὅτῳ διὸς ὄμμα προσβλέψ
φῆνεν, ὅτῳ συγρῶν, ἢ συγέσει πάλιν.
Ζεὺς ἐμοὶ ἦς, ἵνα ἢ ἄλλοι σέργασιν Αλαρδον
γλαῖοσις ἐλλαδικῆς, ῥωμολικῆς τε φάθ.

Hymnus de

S. ANGELIS.

MΑκράϊ ἐντ' εὐεργεσίαι, ἢ ἀδραϊ
πὸ θεῷ, θνατῶν γένθ ἦσιν ἀδδύω
λῶσα πάντ' ἐργασαι, ἰδ' εἴτε καλῶς
σοιεὶ ἐκάσθ.

παγκρατεῖ γὰρ τοι σφειτέρω χέρ' ὑπῶ
ταῖς τε ᾧ τέκνον περικαρ' ἐρῶσι
πλάσσει λήτεργῶς φλογέως φαλαγγῶν
τῶς νύσας ἀγνάς.

καὶ βαρυὸ μὲν θυμὸν ἔχοντι λύπαις
ταῖς ἀμυθήτοις ᾠδαιμύθι εἰπων
πεμπέμην τέτων γένθ ἐγλύησιν

πρὸς τὸ ἀρῶρεῖν.

C 6

οἶδε τῶς

οἶδε τῶ θεῶ μετέχοντες αἴγλαν
φωτὸς, ἀφρῶσιν θεὸν ὄν πρῶσῶπῳ
πρωλιμῆ καὶ τῆσ σοφίαφι παγαῶ

χρῶνται ὀπιδνῶ.

μήτ' ἐᾶ τέτωσ λόχον ἀργὸν ἤμῶ
μηδ' ἀματρήτω κτ' οἶμον ἀφρας
πῆναι ἐμπλάγδλυ, ἀνέμωτε εἰκῆ

παισδέμη αὔρα.

χρῶσὸν ἐσ τῶργον κλίμηροι βιένται
καὶ ἐτόχθισω παρὰ τὰν ἀνάγκαι.
ταῖδε δώλζον δι' ὄλω, ἀπαντες

πράτα ἐν ἀρχῶ.

τῶ θεὸσ θνατῶν γενέλησ ἀπάντων
ῶρανὸν κλίσεν φανερώσ, ἰὺ αἰάν
καὶ ὄλωσ ξύμπαντ' ἔχε πῶσ' ὀκῶσμῳ

καὶ ὀόλυμπῳ.

ἰνμῶ οἱ μὴ τὸν θεὸν εὐχῆ αἴνω
κλίσορ' αἰώνων, βασιλῆάτ' ὄντων
πρῆτοισ θ' εἰ εὐεπίησ γεγῶτες

τῆνομ' ἀείδλυ.

πῶσ ἐπῆ μῶνω ἔδ' ἀπαίλα πλάσει
κῶσμῳ ἐν πῶσ' ἠδὲ ὀλύμπῳ ἐντί,
παιράτοιη καὶ ὄσα μελαξὺ τέτοιη

πᾶντοθι ζῶε.

γῶντε πῶσ οἴκημα θέλησει ἤμῶ

τοῖσ

τοῖς βροτῶν τέκνοισι' πάλιν δ' ὄλυμπον
γαφ' αἰσούδης εὐλογίαφι αὐτῷ

Θῆκε μέλαθρον.

δύτερον φωνεῦντι ὁμῶς σεβασῆς
καὶ τοι αἰδοίαις τειάδ' ὄρωσ' ὄρωσ' ὄρωσ'
τὸν θεὸν δῆτ' αὐτοφύτοιο υἱὸν

Χριστὸν Ἰησοῦν.

ὅς πάλ' αὐτὸς πατροφαῖς, μεγίστω
καὶ λόγῳ ἰῶ, ἀκρότατον τε φωτὸς
φῶς, πατρὸς καὶ ἀθανάτου ἄρ' εἰκων

καὶ σφραγὶς αὐτῶ.

τέχαιον καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὄρωσ' ὄρωσ'
τὸ τρίτον μέλλοντι, παλιῆς ἐφ' ἡμᾶς
πλευσίως τὰ μὲν δι' ὅ, τ' ἐξέχουσιν

Χριστῶ Ἰησοῦ.

καὶ ἔχον μυσθεῖ' ἅπανθ' ὁμαρτή
σφῶς τὸ λεχθῆναι μέροπαις δικαίως
χρησίμα, Χριστῶ διὰ, ὡ ἀνευθεν

μὴ σέλε ἐλπίς.

φίλον οἱ δι' ἴχνη δαπέδῳ ἐρείδω
βηλῶ ἐν τῷ ὠρανίῳ γυγῶτες
διαπύτα ὡς παρ' ἡμέρας ἐφείμας

τὰλε καὶ ἀγχιῶ.

νύκλαι ἔτοι κ' ἡμάλα πάντ' ἀλείπασ
πλῆστα ἀμῖν ἀμφὶ καμῖν, ἰδ' ἐχθρῶ

С 7

καὶ ἀπ'

καὶ ἀπ' ἀγῶν ἐκδικέειν σεβασῶς,
πῆμα λακτοσμοῦ.

φύλα γὰρ τοὶ δῆτα ἄμαθ' ἀμῶν
ἔαπτε οἶτον καὶ κακὰ πολλὰ τύχε
τάλα δὲ εὐχολαῖ μὲν ἀπέεργεθ' ἔρκω
ταῦδε ἀπαισῶν.

κλήσεως τῶσι ἐν ἀταρπῶν αἰεὶ
χεῖρα μὲν ἀμὴν ὀρέγαν πάρενι,
χωρεῖ ὦν αἴκεν γνόμεδα, εὐθὺς
σχῶμεν ὀλέσει.

μᾶλλον αἶ πάντες μεγάλαν ἐς ἀταρ
συμπέσαιεν τλάμονες ἐκ παλαιῶν,
μήτ' ὀπιζῶ εἰς ποικιλῶν ἐδόντων
οἶτον ἐν αἴα.

δάπε οἰκείον παράδειγμα ἔχοντι
χρεῖσιν ὦ, θνατῶς ἀγαπᾶν ὁ ἀγνῆεις,
τοιμαρῶν ποικεῦσι αἰεὶ ἐκθῆως
πλείσα καὶ αὐτοί.

καὶ ὁ, καὶ ἂν τιμαῖς περιέχοι ἀλλων
πῶν ἐν ἀνθρώποις, ἀμοροί τε πάντων
ζῶσιν ἔργων τῶδε βίω ποικεῦσι
πάντοτ' ἀλήκτως.

τοὶ ἐγώνη οἶδα ἀμῶν σῶτερ
χρεῖς ἐπαμπόλαι χᾶειν ἀντί πῶν

δωρεῶν

δωρεῶν τὰς εἰς ἐμὲ τὰς δὲ μέγρι
πολλὰς ἐπέεξας

καὶ γὰρ ἅμα ἄγγελοι, ἠδὲ ἁμῶν
πάντα πνευῶν, οἳ μὲν σὺ ἔπονται
χόπλα τείρουσι λυγρὰ τῷ δράκοντι
τῷ δὲ ὄβρισι.

τότῳ εὐείκτως ἐγὼ ἀμφὶ δῶρον
κηρόθεν θυμῷ παρ' ἄλλοιο τίσαι
τὸν χρόνον ζῶας χάριτας μεγάλας
μήποτε λήξω.

τὸ πέπαι μού κῆ παράκλητος ὄβρι
Μοισέων, κῆ δόξα, κλέτ' ἄληκτον
κῆ δὲ εὐμνον, κῆ ἔρω, κῆ ἀρωγὸς
ἐννεα κωρῶν.

δέξαι ὦν μοί τας μέοθεν προθύμως
σὼ ζέτ' αἰεὶ με φραλιῶν ἐλύμπω
καὶ νόον μὲν πῆτα τρέποισι κέσμα
πάντο τ' ἀρίστοις.

πολλὰ δ' ὦ κῆρ μευ τότε πολλὰ ψυχὰς
καὶ ὅλα κῆρ δαίαιμι, μεταξὺ
πάντα ψυχὰς ἐκλενία, κῆ ἀπα
πάντα προέρχου.

σύνλαβ' ἐνδοῖ ἀδύλοχος αἰδαί,
καὶ τὸ μοισάων φέρε δῶρον γνώμας

γλώσσῃ

γλώσσα λιχαῖ' ἐμπίπτα τῷ ἐν ὕψει
δεῖ ὁ σεβασός.
μήτι συγνώμας πόκα δυσεβεία
πασάλαν τούξειδαι ἔχῃ τοσαυτῶν
τῷ θεῷ ἰνεργασῶν μεμνήσθῃ
μηδὲν ἄνθρωπο.

Tumulus

Doctissimi & Humanissimi viri

**DN. GOTHOFREDI SCHELE-
HAMERI Præceptoris mei.**

MΗ ΤΡΕΧ' ἐπεσύνδρο Τύμβον παρὰ τούτων
ὁδίτα

πῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκ ἀλεξιζήμιου.

πρώτω ἀθανάτοιο θεῶ εἰρηνικὸς ἦμιω

Σχειλαμέραιτε ὁμῶς αἶμα πολυδοκίμων.

νῦν δὲ ἔρπυες πᾶντας πειμάξας γῆφι ἀίεθρον

συγκείμα νεκρῶν ἐν τοῖς ἀμφοδίταις.

ἔστι δὲ ἐμοὶ σωτῆρ βροτεῖω θεὸς ἐφ' φύσιν ἔλθων,

ὅς ἄρα μυθεῖται σῆθεα πῖσά ὀπί.

κρίτω γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἐμὸν ὄλεσεν ἄνθρωπος

μοῖρα φέρουσα λάθη, ἢ σὺχ' εὐδω ὁμῶς.

σὺ δὲ καλῶς φίλ' ὁδοίπορε χᾶρει, σίβειτε πρὸ παι-

θεσσιόλω ἀρετῶ, γῶμοσ ὠλίκε θεῶ. (πῶν

τετρά-

τετράκις εὐδαίμων, καὶ πλεον, ὅς ἦτορ ἀρ' ὕμων
ἴσα θεῶ ζῆσεν, καὶ θάνεν ἴσα θεῶι.

A D

CHRISTOPHORUM BULLIUM Juvenem elegantissimè eruditum, Epigram. Græco-latina publicantem.

ΠΛῆτ' ὀλιπαυγῆς ἔσθ' ὅτε τυγχάνων
τύχεσκειν ἔργον δάλιον ἔρμεία,
παύται, κεδαθείσας ὁμίχλας
τῶν βλεφαρῶν, ἐβαδίσδε καλῶσθ'
νῦν αὖτε ληϊᾶν εἰς ἔτι ζεύγυται
τοῖς συκοφαντοῖς, τοῖς τε δότοπλάνοις
καὶ τοῖς κυβερταῖς, εὖ δὲ παράπεν
σώφρονας ἢ δ' ἀγαθῶς μεγαίρει
καὶ ζημιῖται τέκνα δ' ὅς πλεον
ἐνθενδε, τέτοις τ' ἄρ' πεφιλάμφοι
θλίβονται, ἐγκύρονη δ' ἄταρ
τᾶφι ἐλευθερίᾳ φιτέχναιο
πλέτω τὸ φίλ' ὄ μὴ πεικῆδαι
κώρας γδ' ἀκμῶ ἐνθάδε ἀρίμεϊ
τιμᾶ ὀφέλλης, τῆνο αἰμῖν
φαίνε σέθεν ἴ' ὄπηγρᾶμμα ἄρκῶσθ'
μιμνάσθ'

μιμητὸς δ' ἐν αὐτῷ ἴφι προσερέσθη
 κἀνδράγμα ποίη τῶς ὑπὸ τῆς δοκῆν
 τύχαι ἀνωμαλῶ, σοφῶιο
 γίγνεται ἐχίποκ' ἀνδρὸς ἥτορος.
 τὸν πλετοῦν αὖ ἀσκήπιον ἀπέρως
 ἕξωμματώσθαι κὺ παρὰ τὰν θύραν
 τεθείσεται σροφῶιον ἐρμῶς,
 κοιτίας ἢ κτ' ἀρδῶσι νίψθαι.
 πείσοντα ἔσθιν πῆματα φοροκοί,
 κτὶ τοὶ σεβασοὶ πάντ' ἑὺδαίμονες
 μέτρῳ ἔσοντ' οἴμῳ δὲ εὐρεῖς
 περὶδων κλισίαν διοίξθαι.

Confessio ad DEUM.

Τὴν ἡμῶν φύσιν, ἡδ' ἀλίτημα γινώσκοντα, ἐξῶν,
 τῆτο μὲν ἀνθρώπων, δούτερον δεῖ θεῶ.
 χειρὶ σὺ ἰφθίμη αἰε' ὅσ' ἀνέφηνεν ἀφ' ἡμῶν
 χεῖρὲ, ἵν' αἶμα τὸν πόσσα λύτρωσε, μύνη.

Ad Doctissimum, Humanissimumque
 virum

Dn. PETRUM PAPENIUM,
 Praeceptorem olim meum.

Πέτρῳ ὁ Παπείνιῳ

ἀνάχρ.

Τέτρας ὅπτις ἀπονῶ.

Θημῶς

Ο γὰρ δὲλο πρεπείη ἢ ἀδράνεια,
τοῦ ἐλευθερίου δὲ αἰὲ πικρὴ
τέρπει, ἀλλ' ἄπον μὲν, ἐνὶ τέτοις
ὅτι καὶ τελέθει σὺ, ἐβιάων
μῆνον, ἀλλὰ καὶ ἔνομα ἔκ ἀμυδρῶς
δεικνύει, ἄπον δ' ὅπως σὲ τέρπει.

In primam Lauream

Politissimi Juvenis

JOANNIS FISCHERI HAI-
NENSIS amici mei singularis.

Εν πρὶ μὲν χρυσὸς δοκιμάζει ἰδ' ἀργυρὸς ὄρει
ἰξείασθαι ἀρετῆς, ἢ δὲ διδάγμα βροτῶν. (Θῶς,
ἀστ' αἰσῶσι ὅτι μὲν πρὸς τῷδε λυκῶν
Φιλοσοφοί, δόξης ἐδίχα φίλε τέης.
συχῶν, ἔτως πλέον εἰς ὑψηλὰ πορεύει,
καὶ μείζων ἔσαι δόξα κλίθε τε τέος.

In Album fratris

VVILHELMI ALARDI

Προσδοκῶ δαμάτεις ὅστις ἀκλαῦ
βλαπτικῶς ποίας τὴν ἀρετὴν μεγαλῆς
μήπολις ἀφῆμαλα τοῖς κερκοῖσιν

χρησά ὑφῆται.
τὸ φρενὸς σε δὴπολις ἢ ε' ἀπαυλῆς

εἰπερ

εἶπερ ἐκκάρπωσιν, ἀνάγει τύφον
ῥιζίδις τοῖς ἀντίον, ὅσῃ σήθευς.

καρπὸν ἀπείργω

μηδὲν ἔτω δεσπιάδων ὀπαδῶ

σιφλὸν ἢ οἶαμα ἐπιχεῖασ δέ

ἰκαί, ὅ γ' γίγεται εὐτε αὐτὸν

δαίδαλον οἶφ.

τῷ ὅ ἐφ' ἠθεῖς σοφίαφι χυμοῖς

μὴ ἀνακρίνων ἄρα ὅτι κερῶθεν

κλᾶται ἐν τεχνῆσιν, ἀτὰρ πῶσοισι

εἰσέτι ἐνδεῖ.

μυζόνως αἰεὶ κενὸν ἀγλῶ ἠχέει

ἢ ἀναπληθὲν κτ' ταυτοῦ, οἷσιν

παῦρον ἤθευς ἐστὶ λαλίστες ἀεθλων

συχνάκεις ἀνδρῶν.

δηλαδὴ ταύτης ἀπάτης δοκεῖσθαι

σώφρονες χεῖσθαι, ἀτὰρ ἐξαλείφει

πανίνισμι ὄρα, καθ' ἰοῦτε ψευδῆς

δῶξαφι φθίνει.

In obitum

Laudatissimi & Spectatissimi viri

Dn. HENNINGI GROSSII

Jun. Bibliop. Lips. non è postremis, ev-

ergetæ mei beneficentissimi, ho-

noratissimi que.

φου!

ΦΕΥ! οἱ! ὄπιχθονίων ἀπαλήλιον ἐλπίδα φώτων
δυσλώοισι μεί' ἀνδράσιν ὀππῆσα ἀλγέα εἰσι,
πανταχῆ ἐδὴν οἴζυρῶτερόν ἐσι βροτῶιο
πανάντων ὄσαά τε γαῖαν ὀπιπνεῖτε καὶ ἔρπη
κῆδε' αἰεὶ καμάτω δυσπενθει θυμὸν ἔδουσι
χεῖραί τ' ὀφθαλμοί τ' ἔχθ' ἰδρῶς νωλεμέσ αἰεὶ
ΓρώσιⓄ ὡς τέτι ο νεώτερός ἐσι σωίσωρ.
δή πάλιν τὰ τ' ἦν ὅ,τι μοι προσέφησαν ἀληθῶς
τῆσι χροῖτε μέλκοσι καὶ ἀγλαοὶ οἴμαⓄ αἰοιδῆς.
πρωῖον γ' γενέτης μόχθ' ὄρελο φασσφορῶ ὄρεσῶν
πνύουσαιⓄ ζεφύροιο ἔπαϛ βασιλῆⓄ ἀητῶν
ἦρα γηθόσιⓄ τάρφῃ ἀνά νειάτα λόχμης,
κρονοπρεπῆς πολυανθέⓄ εἶαρⓄ ἔ' ἄρα πάντη
ἀγλαίη, τε χάειε πειρώσιⓄ ἀμφὶ τέθηλεν,
τινεεὶ ὡς εἶωθ' ὀλίγον χρονον οἴⓄ ἀλώμιω
τηλετ' ἠνίδε μου φαινέσκελο ὄχλⓄ ἀελπῆς
ἐννέα κεράων ἠγῆτορⓄ ἠδὲ μέδοντιⓄ
φοῖβα ληλογενῆς, ἐπεθάμβεον εἶθαρ ὀππιπῶ,
ἠδε τέριω τρομεροῖ ὑπὸ δείματι πάλκελο θυμῶς,
αἰθάρ ἐπεὶ δειδῶς ἠμαλλον ἐρημάδα πέζαν
ὑσατα λητέμωυ, μοι δῖα θάλασσα φατίζι
δείδῃσι αἰζῆσῶν τὸ καλὸν πεφιλαμῶε μηδῆν,
ῥίπτε δ' ὄσηθεσιν, ἐμῶν κ' ἐμπάζεο μύθων.
σκηνοὶ ἐν ὑματέρῃα πόλεσ ἀνῆρ ἠὺς, ἐχάφρων,
πανλόγῃς ἀρετῆσι κεκασιμένⓄ, ὅς σοι ὀπάζι

γυῶ

νῦν βροῦμι, κείνῳ ταχύνῃς θανάτοιο τελευτίῳ
μάρι φεδὴ γλυκερῷ ὑπὸ κ' ἔν χερσίν ἑταίρων
καὶ χεῖρ' ὑμετέρῳ φερέμι χάειν οἱ περὶ τιμῆς
τέχνης ἢ πνυτὰς πυκινῆς περὶ πίδασι γένηται.
σοὶ γὰρ εὐδράως θηπέλομαι, ἠδὲ κελύω
φαιδμενίε τότ' ἄξιοι ὕμνον ὑφαινεῖαι ἀδρῖ.
τὼς φαιδμήν πάλιν αἰθίς ἀπὸ χέλο δια θεάων.
σιώτ' αὐτῇ νιφείων ἑλατῆς γελώσα γαλιῶν.

κλαίετε ἢν γυῶσοι, κλαίετε γέρας βεῖ θανόντων,
δύστυμοι θρῦνῆς ἐπασίδετε, πόντι' ἀλῆς
κέτθανε, ἢ κοίρη ἐδαμασσε πολύκλιον αἰῶς
ἰφθιμον φῶτα, σπυδασι τὸδε λυκέε,
παλλομένη περὶ πίδασι χέλο πυρόεντι' ἀκωκαί.

Μηδ' οἰκώζοι' αἰεὶ πενθήμεραι ἀκριτόν, βεῖ
κείνο κακόν. μάλλον φίλω πειχάριβ' ἑταίρω,
χῶ, ὅτ' ἀθανάτων ὑπέδειλο κάμοι λάμιν ὑφῶ,
πῶγε μεσιμνάων ἐχῆμαίλα, χέματα ἄβει,
μὴ κενὸν ἀλλὰ καλόν, μὴ πῆμαίλα, χέματα πολλὰ,
μὴ φθόνῳ ἢ πόνῳ, ἀλλ' εἰριῶν, μήποτε ποίη,
μὴ χῶ ἀλλὰ φά, μὴ ἐχθῶ μηδ' ἄχθῶ,
μὴ βία ἀλλὰ βί, μὴ χάλκεα, χύσσεια πάντα,
πῶγε θεδμητὰ στρατῶν βροσφεί μορφῆ
συζῶσιν μερόπεισι θεῶν λείπασαι ὀμίλῃς
ἄλλη λεπταλέοισιν ὑφασμένα νήμασι πέπλα
ψύχη νῦν ὑπὲρ ὅπα φέρει, ἐχίπυκε ἄτμε

φάριμα

Φάρμακον ἄλλη δ' αὖ περκομιζε δισυγέα χαλκόν
 ὡς ζέθρον κοτόεντ' εἶδ' ἄκρῳ κρῖνοιτο περσώπῳ
 πρὸς δ' ἕτεροι πόμπαι λήχας ἀμφιποτῆτα κεί-
 μεδίδον' ἀτάνθ' ἐσὶ χη· καλλιδέα νίκλιω (νίω
 ποιῶ τε περὶ γροστ' ἐαῖς ἠδ' ἰπυρον σῦρλιω
 ἀργαλ' ἀσ ἀνέμοιο δ' ἔθ' ἠλιώδ' ἀπτάς,
 καί μ' ἔοις κύκλω κλά τεθε βραχροσι γυροῖ.
 ἔννηκα λυσα κώφ κένηε συγχάριτ' ἀμοίβης,
 κήτι γ' εἰς αἶδαο δορυ, ὑπὸ κένθεσι γαίης
 ἔμπεα' ὅπε πολλοὶ σκοτίων νάκτιν ἐναύλων
 ὀρφιάις πυλαῶται, ἀμοίβη τὸν τ' αἰεὶ ἄδλω.
 πολλοὶ δ' ὅτε σ' ἐπίνοισεν ἀν' ἕδατα, λήθη
 λυσιμελές, συλῶ τέ γέ μιν νεβητῆσ' ὀπώρλιω
 ἀχλυόφ' αἶδης, ἔς ἠλιῶσ' ἐν χθονὶ κοίλη
 σαίνην φίλα ἔδαρκε ἐνώπαδον, ἀλλὰ δὲ θυμῶ
 πορφύρεν κ' κρυπλὰ τὸν ἔπαρέοντα χαλέπην,
 πολλάκις ὡς τυχέφ' πολλοὶ δὲ τε πρὸ φρονις ἄνδρες
 θρηνοῖεν πένθεισι πεπαρμηροῖ ἦτορ ἀνίσαις
 παιγύχρον χήραις οἷοι κατακείμενοι εὐνήε.
 πολλοὶ δ' αὖ κῆραι περικαλλέες, ἀλλὰ ἀσελγῆς
 εἰς τ' ἀχ' ἔλπημηναι κη· ταδε κέ μιν εὐγαμον ὄρλιω
 στέμματι νυμφιδίω πεπυκασμένοι, ἄσκειν ἐς ἄδε
 περσεφόνη δ' ἀλαμον βίαοισιν ἐμυτῆ ὑπόδρως

AD AMICOS

Affixum foribus Muséi.

Μήπορ

ΜΗ ποί' ἀναιδήτως μυσῆιον τῦτο μετέρχη,
καί εἰ ἐγὼ χ' ὄριμῆς ἀεπαγα παγχὴ συγῶ.
πολλὰ κίς ὦρα ἐμοὶ μία χήσιμ' ἀντὶ ταλαίτη
καὶ τινες ἀεθνῆαι ἀλλοτε κραιπνὴ κλοπῆ.
νύκτας ἰσημέραι πολλ' ἐστὶν ἀνάγκη ἀϋπνυς,
μήτι πάρεμ' ἐκ ἐν οἴκοθι πᾶσι ἐγώ.
πλὴν εἶπερ σε τυχὸν μελαπέμπομαι ἀεγέα ἀεγῆς
πράγματ' ἀμοιβᾶσι πάντα τελῶσι λόγοι.
τῦτο δὲ ἦδε κέλεθ' ἑσπέρθεα ἐννεὰ κῆραι
λίγδ' ὀθῶς διδυμῶ Ἰθαλίσσοι ξύλω.

C R A N I U M

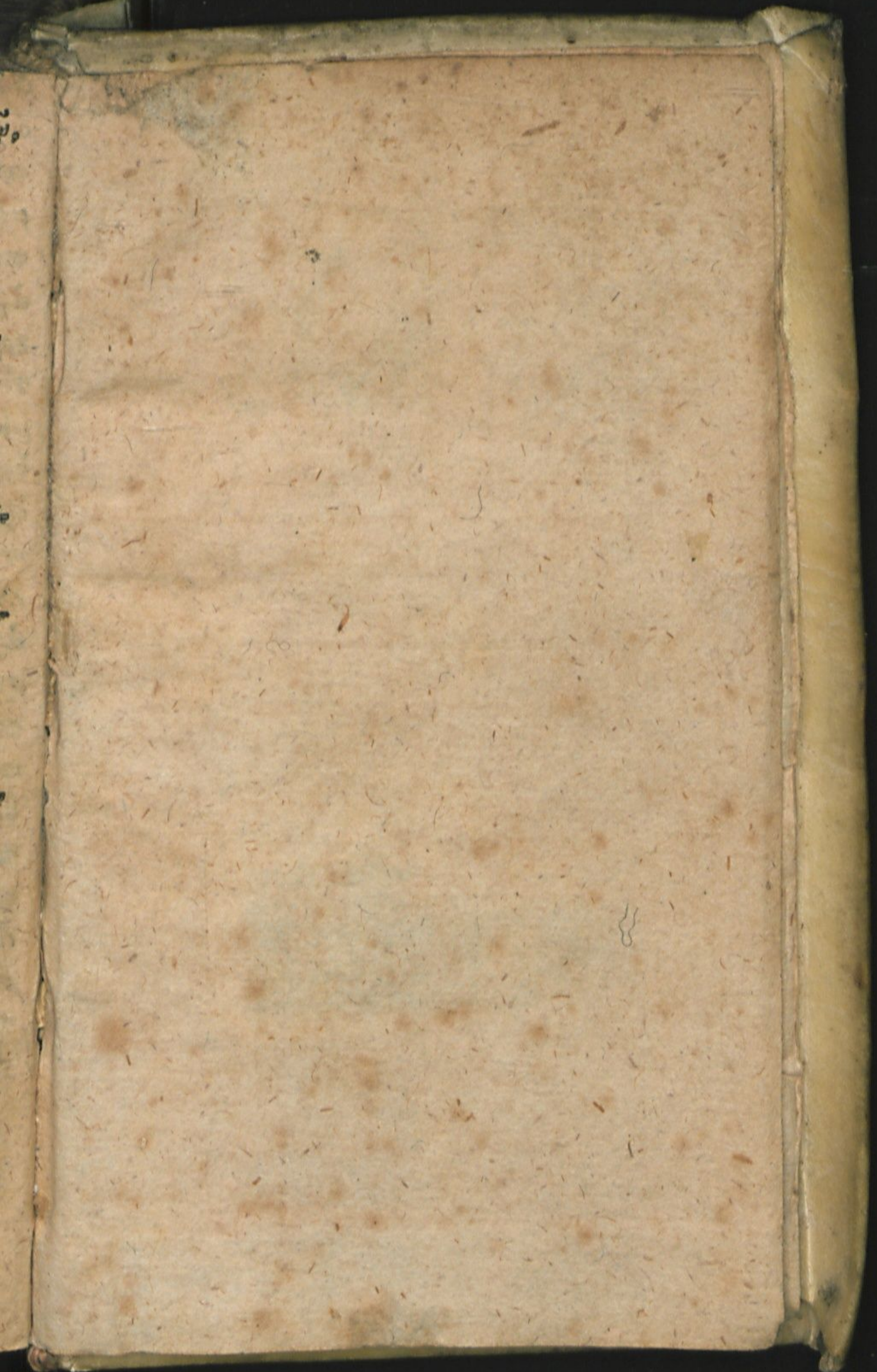
*Moribus antiquis convivantiibus ar-
roni solitum cum Epigr. quod paululum mu-
tatum ad nostra tempora accom-
modatur.*

Η Δε βροτῶν χαρίεσσα παγοπλῆν, ἀετολάγην
σὺ τῆ, κῆ δροσπερῶν ἐκ πειάλων σέφαν.
πρὸς τέτοις φθιμῶσι προβάσιον ἱερὸν ὄσεν,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φρέειον ἀκρότατον,
λείπε λέγει τὸν κόσμον ἐτοιμάζων σε Ἰησῆ
πάντες τοιοῦτοι γινόμεθ' ἐξαπίνης.

T E Λ Ο Σ

Μόνῳ θεῷ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας.

✓
J. 12

ULB Halle
006 555 977

3

VDA

